

MRF 2025.21

Vestre Landsrets dom af 13. maj 2025, 13. afd., sag BS-6627/2021-VLR
(Helle Krogager Rasmussen, Anne Hedegaard Toft og Bo Ruby Nilsson (kst.))

K ApS (adv. Birgitte Broholm Hasselriis) mod Syddjurs Kommune (adv. Henriette Soja)

Spånpladevirksomheds anvendelse af sorterede fraktioner A4 og S2 af affaldstræ som brændsel til opvarmning i virksomheden opfyldte ikke betingelserne for affaldsfasens ophør, da formålet med frasortering af affaldsfraktionerne A4 og S2 var at skille sig af med det træ, der ikke opfylder kravene til at kunne indgå i spånpladeproduktionen, eller som bliver tilovers i forbindelse med spånpladeproduktionen, hvorfor frasorteringen ikke kunne anses for en nyttiggørelsesoperation efter § 4, stk. 5, nr. 1, i affaldsbekendtgørelsen (1309/2012).

Sagen angik, hvorvidt to brændselsfraktioner A4 og S2, som anvendes som brændsel til opvarmning i K ApS' spånpladepladevirksomhed, skulle klassificeres som affald. Fraktionerne A4 og S2 er frasorteret fra affaldstræ og har karakter af høvlspåner fra affaldstræ henholdsvis træflis fra affaldstræ blandet med spåner fra rent træ, der afbrændes og anvendes til opvarmning på selskabets spånpladepladevirksomhed. K ApS mente, at affaldsfasen var ophørt og anmodede Syddjurs Kommune om at træffe afgørelse herom efter affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 4 og 5 (implementerer affaldsrammedirektivets art. 6), hvorefter kommunen skal træffe afgørelse om, at affaldsfasen anses for ophørt, når følgende fem betingelser er opfyldt: (1) genstanden har gennemgået en nyttiggørelsesoperation, herunder genanvendelse, (2) stoffet eller genstanden er almindeligt anvendt til specifikke formål, (3) der findes et marked for eller en efterspørgsel efter et sådant stof eller en sådan genstand, (4) stoffet eller genstanden opfylder de tekniske krav til de specifikke formål og lever op til gældende lovgivning og normer vedrørende produkter, og (5) anvendelsen af stoffet eller genstanden får ikke generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed. Syddjurs Kommune traf i april 2017 afgørelse om, at fraktionerne er affald, der ikke er omfattet af bekendtgørelse om biomasseaffald, og at betingelserne for affaldsfasens ophør ikke var opfyldt, da kommunen ikke fandt, at sorteringen af affaldstræet på virksomheden kunne betegnes som en nyttiggørelsesoperation, og genbrugstræet ikke udgør rent træ. K ApS anlagde den 4. oktober 2017 sag mod Syddjurs Kommune med påstand om, at kommunen skulle anerkende, at brændselsfraktionerne, som afbrændes af K ApS som led i virksomhedens spånpladeproduktion, ikke udgør affald og subsidiært ophævelse og hjemvisning af kommunens afgørelse. Til støtte

herfor gjorde K ApS bl.a. gældende, at de to fraktioner er resultatet af en sortering af affaldstræ, hvor sten, plastik og metal mv. frasorteres og enten sælges som skrot eller fragår til deponi, hvorfor affaldsfasen må anses for ophørt, når det frasorterede træ anvendes som brændsel og henviste bl.a. til EU-Domstolens dom i sag C-358/11. Kommunen påstod frifindelse og gjorde til støtte herfor bl.a. gældende, at sorteringen ikke kunne anses for en nyttiggørelsesoperation og henviste bl.a. til EU-Domstolens dom i sag C-440/00. Byretten lagde til grund, at der var enighed om, at de to omhandlede brændselsfraktioner opfylder kriterierne for ikke længere at være affald i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 2 og 4 om anvendelse til et specifikt formål, henholdsvis om opfyldelse af de tekniske krav lever op til gældende lovgivning og normer. Byretten lagde videre til grund, at anvendelsen også opfyldte kriteriet i § 4, stk. 5, nr. 3 om, at der er et marked for at sælge dette produkt. Et flertal i byretten lagde herefter til grund, at fraktion A4 og S2 er frasorteret til brug for brændsel og ikke er nyttiggjort til spånpladeproduktion, og at de to fraktioner ikke har undergået en så effektiv sorteringsproces, at de er endeligt nyttiggjort, hvorfor betingelsen i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 1, ikke var opfyldt. Endvidere fandt flertallet, at anvendelse af de to fraktioner som brændsel "har en generel negativ indvirkning på miljøet eller menneskers sundhed", hvorfor betingelsen i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 5, ikke fandtes opfyldt. Byrettens mindretal fandt derimod, at sorteringen af affaldstræet måtte anses for en nyttiggørelse, der opfyldte betingelserne i § 4, stk. 5, nr. 1, ligesom mindretallet fandt, at betingelserne i nr. 5 var opfyldt med den begrundelse, at opfyldelse af denne betingelse ikke kan være afhængig af, hvordan en virksomhed har indrettet sin røggasrensning henholdsvis spildevandsbehandling, når

der er tale om en lovlig forbrænding. K ApS ankede til landsretten, hvor parterne nedlagde de samme påstande og i det væsentlige gjorde de samme anbringender gældende. Landsretten lagde til grund, at K ApS i produktionen anvender råtræ fra skove, flis fra savværker, fraskær fra møbelfabrikanter og træ fra genbrugspladser, og at genbrugstræet er affaldsprodukter. Herefter lagde landsretten til grund, at formålet med frasortering af affaldsfraktionerne A4 og S2 er at skille sig af med det træ, der ikke opfylder kravene til at kunne indgå i spånpladeproduktionen, eller som bliver til overs i forbindelse med spånpladeproduktionen, og at brændselsfraktionerne, der helt eller delvist består af affaldstræ, under disse omstændigheder ikke kan anses for at have gennemgået en nyttiggørelsesoperation, der kan

bringe affaldsfasen til ophør, og at det ikke kunne føre til en anden vurdering, at A4 og S2 helt eller delvist kunne have været anvendt i spånpladeproduktionen. Da A4 og S2 dermed ikke havde været genstand for en nyttiggørelsesoperation, var betingelsen i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 1, ikke opfyldt, hvorfor affaldsfasen allerede af denne grund ikke var ophørt for brændselsfraktionerne A4 og S2. Landsretten stadfæstede herefter byrettens dom og tog Syddjurs Kommunes frifindelsespåstand til følge. I relation til sagsomkostninger lagde landsretten til grund, at sagens værdi som følge af affaldsafgiften var 7,5 mio. kr., hvorefter K ApS blev pålagt at betale lidt over 0,5 mio. kr. i samlede sagsomkostninger til Syddjurs Kommune.

Kommentar: Dommen vedrører den vanskelige afgrænsning af, hvornår en genstand er nyttiggjort på en måde, så genstanden ikke længere anses for affald omfattet af affaldslovgivningen, hvilket i den konkrete sag havde betydning for, om der skulle betales affaldsafgift for anvendelse af de to fraserterede fraktioner som brændsel til opvarmning. Landsretten lagde til grund, at formålet med frasorteringen af de to fraktioner var at skille sig af med de to fraktioner for at opfylde kravene til materiale i spånpladeproduktion, og afviste med henvisning hertil, at affaldsfasen var ophørt efter den dagældende affaldsbekendtgørelses (1309/2012) § 4, stk. 5, nr. 1, hvilket var en del af kommunens begrundelse for, at affaldsfasen ikke var ophørt. Begrundelsen betyder, at frasortering af bestemte fraktioner, som herefter kan anvendes til et andet formål i overensstemmelse med de øvrige betingelser i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, fortsat skal anses for affald. Hertil må bemærkes, at dette svarer til EU-Domstolens fortolkning af affaldsdirektivet før direktiv 2008/50 i sag C-440/00, men er noget vanskeligere at forene med Domstolens fortolkning i sag C-358/11 af de i direktiv 2008/50 fastsatte regler om affaldsfasens ophør. Det principielle problem er, at hvis en virksomhed erhverver affald med henblik på fremskaffelse af råstoffer til virksomhedens produktion, vil det normalt kræve sortering, hvor der frasorteres materiale, som skal leveres videre til anden affaldsbehandling eller deponering, men hvor der også kan fremkomme stoffer og genstande, som uden betænkeligheder eller yderligere behandling kan anvendes direkte i anden produktion, hvilket der fra et ressource- og miljøperspektiv kan være interesse i. Efter landsrettens begrundelse for at stadfæste kommunens afgørelse, vil sådant frasorteret materiale skulle anses for affald, hvilket må anses for tvivlsomt.

RET TEN I RANDERS DOM

afsagt den 8. februar 2021

Sag BS-10876/2017-RAN

K ApS

(advokat Birgitte Broholm Hasselriis)

mod

Syddjurs Kommune

(advokat Henriette Soja)

Denne afgørelse er truffet af dommerne Rasmus Damm, Kirsten Schmidt og Marie Louise Boel Ubbesen (kst.)

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt den 4. oktober 2017, drejer sig om, hvorvidt sagsøgte, Syddjurs Kommune, den 5. april 2017 med rette har truffet afgørelse om, at brændselsfraktionerne A4 og S2, som afbrændes af sagsøger, K ApS i virksomhedens spånpladeproduktion, udgør affald i affaldsbekendtgørelsens forstand.

K ApS har nedlagt principal påstand om, at Syddjurs Kommune skal anerkende, at brændselsfraktionerne A4 og S2 som beskrevet i kommunens afgørelse af 5. april 2017, og som afbrændes af K ApS som led i K ApS spånpladeproduktion, ikke udgør affald efter bekendtgørelse 1309 af 18. december 2012, subsidiært at Syddjurs Kommunes afgørelse af 5. april 2017 angående klassifikation af brændselsfraktionerne A4 og S2 ophæves og hjemvises til fornyet behandling hos kommunen.

Syddjurs Kommune har nedlagt påstand om frifindelse.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Sagens forløb og kommunens afgørelse

K ApS driver virksomhed med fremstilling af spånplader. I spånpladeproduktionen benyttes bl.a. genbrugstræ, hvor fraktionerne A4 og S2, som dog tillige består af rent træ, fragår til forbrænding i virksomhedens energianlæg. Virksomheden anmodede den 4. marts 2013 Syddjurs Kommune om affaldsretlig kvalifikation af disse brændselsfraktioner. Baggrunden for henvendelsen var, at den miljøretnlige kvalifikation af, om brændselsfraktionerne udgør affald eller ej, er bestemmende for, om anvendelsen af brændslerne i virksomhedens forbrændingsanlæg var og er afgiftspligtig efter kulafgiftsloven. Som bilag til anmodningen fremsendte virksomheden et notat udarbejdet af professor, dr. jur. Peter Pagh den 18. februar 2012.

Kommunen henvendte sig den 28. november 2013 til Miljøstyrelsen med henblik på at opnå styrelsens vurdering af sagen. Miljøstyrelsen afgav den 12. juni 2014 vejledende udtalelse. Miljøstyrelsen vurderede i udtalelsen, at brændselsfraktionerne A4 og S2 udgjorde affald, og anførte, "at forskellige fraktioner, der helt eller delvist stammer fra affaldstræ (både A4 og S2), først ophører med at være affald, når de er endeligt nyttiggjort, dvs. genanvendt i virksomhedens endelige spånpladeprodukt, eller til træpiller af rent træ. Efter Miljøstyrelsens vurdering taler formodningen imod, at fraktionerne S2 og A4 består af helt rent træ. Denne formodning hviler dels på den af kommunen anførte emission af tungmetaller fra virksomhedens kraftvarmeanlæg, dels på den fremsendte beskrivelse af træets oprindelse, karakter og behandlingsprocessen."

Efter det oplyste varslede kommunen den 2. marts 2015 overfor virksomheden afgørelse angående brændselsfraktionerne og konkluderede i varslingen og blandt andet under henvisning til Miljøstyrelsens udtalelse, at brændselsfraktionerne A4 og S2 udgør affald. Den 16. marts 2015 fremkom virksomheden med bemærkninger til den varslede afgørelse. Virksomheden var uenig i kommunens konklusioner og fremsendte til støtte for denne opfattelse et notat udarbejdet af professor, dr. jur. Peter Pagh den 27. juni 2014.

Den 24. marts 2015 blev der afholdt et møde om sagen mellem kommunen og virksomheden, og i forlængelse heraf fremkom virksomheden den 24. april 2015 med supplerende bemærkninger til sagen og foreslog, at der blev rettet henvendelse til Miljøstyrelsen med henblik på at afklare rækkevidden af styrelsens vejledende udtalelse fra juni 2014.

Den 11. august 2015 traf Skat afgørelse, hvorefter virksomheden blev pålagt at betale affaldsvarmeafgift efter kulafgiftsloven. Den samlede afgift for perioden fra den 1. maj 2012 til den 30. september 2014 er opgjort til 7.511.313 kr. Afgørelsen blev den 21. august 2015 indbragt for Landsskatteretten, hvor den fortsat afventer materiel behandling.

Efter det oplyste blev der den 25. oktober 2016 afholdt et møde mellem Miljøstyrelsen, virksomheden og dennes advokat. Virksomheden fremsendte en supplerende sagsfremstilling til styrelsen, ligesom kommunen og styrelsen udvekslede yderligere oplysninger i sagen. Kommunen anmodede på ny styrelsen om en vejledende udtalelse og stillede en række konkrete spørgsmål til styrelsen.

Ved mail af 17. februar 2017 meddelte Miljøstyrelsen kommunen, at Miljøstyrelsens vurdering af brændselsfraktionerne fra 12. juni 2014 blev fastholdt, hvorefter kommunen den 14. marts 2017 overfor virksomheden varslede afgørelse, om at brændselsfraktionerne S2 og A4 er affald. Efter at virksomheden fremkom med bemærkninger hertil, traf kommunen den 5. april 2017 afgørelse. Af afgørelsen fremgår:

"...

Afgørelse om klassifikation af brændselsfraktioner

Syddjurs Kommune meddeler hermed afgørelse om affaldsretlig klassifikation for brændselsfraktionerne R2, S2 og A4 anvendt på K ApS

Det afgøres hermed at:

- Fraktionen R2 ikke udgør et affaldsprodukt, idet det betragtes som et biprodukt i forbindelse med forarbejdning af rent træ til virksomhedens produktion.
- Fraktionerne S2 og A4 udgør affaldsprodukter, der ikke er omfattet af bekendtgørelse om biomasseaffald.
- Fraktionerne S2 og A4 klassificeres med EAK-koderne 03 01 05 (Savsmuld, spåner, afskåret materiale, tømmer, spånplader og finer, bortset fra affald henhørende under 03 01 04), 19 12 07 (Træ, bortset fra affald henhørende under 19 12 06) og 20 01 38 (Træ, bortset fra affald henhørende under 20 01 37) efter affaldsbekendtgørelsen, idet det vurderes at fraktionerne er en blanding af de tre affaldsfraktioner.

Afgørelsen træffes med hjemmel i affaldsbekendtgørelsens § 2, stk. 2 og § 4, stk. 1 og 3.

Sagens baggrund

...

Brændselsfraktionerne inddeles i:

- R2, der opstår som følge af flisning og sortering af rent træ fra skove.
- S2, der opstår i spånsepareringsanlægget, hvor spåner af rent træ og genbrugstræ tilledes anlægget sammenblandet og i anlægget opdeles i forskellige spånstørrelser.
- A4, der opstår i forbindelse med sortering og neddeling af genbrugstræ i virksomhedens genbrugsanlæg.

...

Miljøstyrelsen konkluderer i sit brev af 12. juni 2014, at:

...

"Det er derudover Miljøstyrelsens vurdering, at de forskellige fraktioner, der helt eller delvist stammer fra affaldstræ (både A4 og S2), først ophører med at være affald, når de er endeligt nyttiggjort, dvs. genanvendt i virksomhedens endelige spånpladeprodukt, eller til træpiller af rent træ.

Efter Miljøstyrelsens vurdering taler formodningen imod, at fraktionerne S2 og A4 består af helt rent træ. Denne formodning hviler dels på den af kommunen anførte emission af tungmetaller fra virksomhedens kraftvarmeanlæg, dels på den fremsendte beskrivelse af træets oprindelse, karakter og behandlingsprocessen."

...

Den 17. februar 2017 har Syddjurs Kommune modtaget en svarmail fra Miljøstyrelsen, hvori det angives, at:

- "det fremsendte materiale ikke giver anledning til revision af vores tidligere udtalelse af 12. juni 2014 for så vidt angår klassificeringen af træet delvist som biprodukt og delvist som affald."
- "I forhold til hvilke regler der skal lægges til grund for godkendelse af et nyt fyringsanlæg, så gælder det, at et anlæg, der forbrænder eller medforbrænder træaffald, der kan indeholde halogenerede organiske forbindelser eller tungmetaller som følge af behandling med træbeskyttelsesmidler eller overfladebehandling, er omfattet af reglerne i bekendtgørelse om anlæg, der forbrænder affald.

Hvis en trævareforarbejdende virksomhed udelukkende forbrænder eget lettere forurenat træaffald på eget anlæg, jf. §§ 2-4 i bekendt-

gørelse om forbrænding af visse typer af træaffald på trævareforarbejdende virksomheder, så er anlægget omfattet af reglerne i denne bekendtgørelse.

De fremsendte oplysninger peger på, at Novopans forbrænding af træaffald skal reguleres efter reglerne i bekendtgørelse om anlæg, der forbrænder affald."

Syddjurs Kommunes vurdering i sagen

Syddjurs Kommune gennemgår i det følgende de tre brændselsfraktioner og vurderer den relevante EAK-kode.

...

A4, genbrugstræ.

Brændselsfraktionen, A4 opstår i forbindelse med sortering og neddeling af genbrugstræ i virksomhedens genbrugsanlæg.

Ifølge affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5 skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at stoffer eller genstande ikke længere er affald. Denne afgørelse kan træffes, hvis stoffet opfylder kriterierne:

- 1) Stoffet eller genstanden har gennemgået en nyttiggørelsesoperation, herunder genanvendelse.
- 2) Stoffet eller genstanden er almindeligt anvendt til specifikke formål.
- 3) Der findes et marked for eller en efterspørgsel efter et sådant stof eller en sådan genstand.
- 4) Stoffet eller genstanden opfylder de tekniske krav til de specifikke formål og lever op til gældende lovgivning og normer vedrørende produkter.
- 5) Anvendelsen af stoffet eller genstanden får ikke generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed.

Ved gennemgang af disse punkter vurderer Syddjurs Kommune ikke at kriterierne er opfyldt. Dette begrundes med:

- Syddjurs Kommune vurderer ikke, at brændselsfraktionen har gennemgået en nyttiggørelsesoperation på ^{K ApS} idet det udelukkende har gennemgået en sortering. Dette støttes af Miljøstyrelsens vurdering i brev af 12. juni 2014. I sin vejledende udtalelse læner Miljøstyrelsen sig op af EU-domstolens afgørelse C-444/00, der slår fast, at genanvendelse af metalskrot først har fundet sted, når det er blevet brugt til fremstilling af blokke, plader eller ruller af stål og ikke allerede, når det er oparbejdet til et sekundært råstof. Det er

Miljøstyrelsens vurdering, at kravet til nyttiggørelse først er opfyldt, når affaldet er oparbejdet og indgår i et færdigt produkt, som f.eks. den færdige spånplade.

- Syddjurs Kommune vurderer ikke, at brændselsfraktionen er almindeligt anvendt til specifikke formål, idet indholdet af forurenende stoffer betyder, at brændslet ikke er omfattet af biomassebekendtgørelsen, hvilket dermed begrænser anvendelsesmulighederne.
- Anvendelsen af brændslet har generelle negative indvirkninger på miljøet, da oplag medfører forurening af overfladevand samt jorden og afbrænding medfører væsentlige emissioner til luften.

S2, produkt blandet af genbrugstræ og rent træ.

Brændselsfraktionen, S2 opstår i spånsepareringsanlægget, hvor spåner af rent træ og genbrugstræ tilføres sammenblandet, og i anlægget opdeles i forskellige spånstørrelser.

Det er en gængs holdning i den danske miljølovgivning, at forureneren ikke må fortynde sig til overholdelse af grænseværdier. Da der er tale om et produkt bestående af både genbrugstræ og rent træ, hvor andelen af genbrugstræ er størst (ca. 60%) vurderer Syddjurs Kommune, at brændselsfraktionen, med den samme argumentation som A4 fraktionen, skal klassificeres som affald. Denne argumentation støttes ligeledes af Miljøstyrelsens vejledende udtalelse.

EAK-kode for A4 og S2.

Genbrugstræ leveret til K ApS stammer fra henholdsvis kommunale indsamlinger på genbrugspladser, mellemhandlere og affald fra træforarbejdende virksomheder (herunder virksomhedens eget affaldstræ).

Genbrugstræ modtaget på K ApS henhører under brancherne:

- 03, Affald fra træforarbejdning og fremstilling af pladematerialer, møbler, papir, pap og papirmasse,
- 19, Affald fra affaldsbehandlingsanlæg, spildevandsrensningsanlæg uden for produktionsstedet samt fremstilling af drikkevand eller vand til industrielt brug.
- 20, Kommunalt indsamlet affald (husholdningsaffald og lignende handels-, industri- og institutionsaffald), herunder separat indsamlede fraktioner.

Det er vigtigt for Syddjurs Kommune at gøre opmærksom på, at genbrugstræet ikke udgør rent træ, idet det blandt andet indeholder store mængder af glas, plast, metal samt malet, lakeret og limet træaffald. Det

er desuden Syddjurs Kommunes erfaring, at genbrugstræet medfører missioner af blandt andet tungmetaller til spildevand, overfladevand ved udendørs oplag samt til luften ved afbrænding.

Genbrugstræet eller frasorterede delstrømme heraf er derfor ikke omfattet af bekendtgørelse om biomasseaffald og kan ikke uden kommunal anvisning afsættes til virksomheder, der fremstiller brændselspiller eller brændselsbriketter til forbrænding i kraft- eller varmeproducerende anlæg.

Det vurderes dog ikke, at genbrugstræet udgør farligt affald.

Fastsættelse af EAK-koden sker på baggrund af listen over affald i affaldsbekendtgørelsens bilag 2.

Idet det er vanskeligt at adskille de enkelte fraktioner, når de først er taget ind i produktionen og blandet sammen, fastsætter Syddjurs Kommune de samme EAK-koder for brændslet.

Bemærkninger til afgørelsen

Et udkast til afgørelse har været varslet overfor K ApS i perioden 14. marts 2017 til 28. marts 2017. Syddjurs Kommune har indenfor fristen modtaget et notat fra Advokatfirmaet Kromann Reumert. Notatet indeholder stort set de samme oplysninger, som K ApS rådgivere tidligere har bidraget med til sagen. Notatet af 28. marts 2017 fremhæver særligt dommen C-358/11 Lapin Elinkeino, hvoraf man ifølge notatet må udlede, at de tre brændselsfraktioner ikke udgør affald, men biprodukter. Derudover oplyses det, at den varslede afgørelse medfører afgiftsmæssige konsekvenser for K ApS for perioden 1. maj 2012 til 30. september 2016 på 10.270.00 kr.

Syddjurs Kommune har behandlet oplysningerne angivet i notatet og har valgt, at fastholde indholdet i den varslede afgørelse.

Det er desuden Syddjurs Kommunes holdning, at den afgiftsmæssige konsekvens for K ApS ikke bør have indflydelse på afgørelsen om, hvorvidt brændslet er et affaldsprodukt. Dette skyldes, at afgørelsen hverken direkte eller indirekte påtvinger K ApS en affaldsafgift, idet virksomheden har mulighed for at vælge et andet brændsel og dermed at undgå afgiften. På den baggrund vurderer Syddjurs Kommune ikke, at afgørelsen er i strid med proportionalitetsprincippet.

...”

Virksomhedens produktion

Parterne har været enige om beskrivelsen af produktionen således, som den er beskrevet i K ApS påstandsdokument af 6. april 2020:

"...

2.2 Produktion af spånplader

Spånpladefremstillingen hos K ApS foregår ved, at træ skæres til spåner, sigtes for fremmedlegemer, tørres og tilskæres til spåner af forskellig finhed. Disse tilsættes herefter lim og presses og hærdes under højt tryk og temperatur til egentlige plader. Pladerne belægges herefter med en overflade og er derefter klar til opskæring og salg.

Det træ, K ApS anvender i sin spånpladeproduktion, udgøres af råtræ fra skove, flis fra savværker, fraskær fra møbelfabrikanter og træ fra genbrugspladser, som indkøbes af K ApS

har på sine fabriksfaciliteter eget forbrændingsanlæg, og varmen fra anlægget anvendes i produktionen af spånplader. Dette kræver store mængder varme til blandt andet tørring og opvarmning af plademasse til høje temperaturer. Begge dele er nødvendige i fremstillingsprocessen.

Som brændsel i sit forbrændingsanlæg anvender K ApS træ, der er indkøbt til spånpladeproduktionen, men som er frasorteret som led i produktionen.

Det træ, der afbrændes i forbrændingsanlægget, kan opdeles i forskellige brændselsfraktioner alt efter hvor træet, som fraktionen består af, kommer fra, og hvornår i produktionen, den pågældende brændselsfraktion udskilles til afbrænding.

2.3 Brændselsfraktioner

K ApS modtager genbrugstræ fra genbrugsvirksomheder, hvilket efter ankomst på K ApS' område undergives materialet en flishugning og sorteringsproces. I denne proces sker en udsondring af det modtagne genbrugstræ i flere dele.

Metal, plastik, sten og glas frasorteres genbrugstræet, og dele af dette genanvendes, mens andet går til deponi.

Det tilbageværende genbrugstræ sorteres i to flistyper afhængigt af flisens kvalitet.

Flisen af højeste kvalitet (herefter benævnt fraktionen A1) indgår i den

videre spånpladeproduktion, sammen med flis fra nyt råtræ, indkøbt savværksflis mv., der alle er sædvanlige materialer i produktionen af spånplader.

Det tilbageværende - og dermed frasorterede - flis (herefter benævnt fraktionen A4), benyttes til afbrænding i $KApS'$ forbrændingsanlæg til brug for generering af varme. Den genererede varme anvendes i $KApS'$ produktionsproces.

Det tilbageværende og flis (A4) ville i princippet kunne indgå i de endelige spånplader, der så blot ville få en ringere kvalitet.

Den del af genbrugstræet, der anvendes i den videre produktion (A1) sammenblandes med de øvrige materialer til spånpladeproduktionen, herunder med flis fra nyt råtræ. Denne blanding undergår dernæst tørring og endnu en sorteringsproces ved spånseparering.

I denne proces frasorteres de dele af blandingen, som ikke kan benyttes i spånpladeproduktionen. Af denne sorteringsproces opstår en frasorteret fraktion bestående af flis, der ikke lever op til $KApS'$ kvalitetskrav (herefter benævnt fraktionen S2).

Der sker adskillige forskellige sigtninger for at sikre, at indholdet i spånpladen bliver så rent som muligt, jf. bilag 14-16 Disse sigtninger sker efter sammenblanding med råtræ

Spånpladerne bestående af genbrugstræ og råtræ fremstilles i lidt større størrelse end de sælges i, og spånpladerne pudses således efter produktionen, hvorved S2-fraktionen fremkommer

Fraktionen S2 ... kan således hidrøre fra alle elementer i blandingen og derved fra såvel råtræ som genbrugstræ, pudsestøv og savværksflis mv. og udgør en blanding af disse. Brændselsfraktionen S2 benyttes til afbrænding i $KApS'$ kedel.
..."

Virksomhedens miljø- og brandsikkerhedsmæssige forhold

Den 13. april 2000 meddelte det tidligere Århus Amt miljøgodkendelse til virksomhedens produktion af spånplader. Virksomhedens træråvarer beskrives som rundtræ af nåle- og løvtræ, flis af nåletræ, soldaffald, kutterspån og genbrugsspån bestående af nedbrudt spån- og MDF-plademateriale. Virksomhedens forbrug af lim beskrives til at omfatte UF-, MUF- og MUPF-lim, urea, ammoniakvand, paraffinemulsion, ammoniumchlorid, fungicid og farvestof. Af godkendelsen fremgår, at rundtræ og træflis aflæsses på udendørs oplagsplads,

at kutterspåner aflæsses enten på udendørs oplagsplads eller i spånhal, og at genbrugsspåner aflæsses i lagerbygning. Virksomheden udleder overfladevand fra befæstede arealer, uforurennet kølevand og spildevand efter rensning til Pindstrup Bæk. Af godkendelsen fremgår, at rester fra spånpladeproduktionen; fejlstrøning, brokplader, fraskær, pudsestøv mm., så vidt muligt genanvendes i produktionen af nye spånplader. I det omfang det ikke er muligt, bruges resterne som brændsel i virksomhedens kraftcentral. Den 6. september 2004 stadfæstede Miljøstyrelsen med ændringer amtets godkendelse.

Amtet meddelte den 17. oktober 2000 godkendelse til etablering af et nyt savanlæg. Af amtets godkendelse fremgår, at det nye savanlæg bruger mindre energi og giver en bedre pladeudnyttelse, så spildet af spånplader mindskes. Det træaffald, der fremkommer, genbruges til nye plader eller bruges som brændsel i virksomhedens træfyrede kedelanlæg.

Den 21. oktober 2003 meddelte amtet godkendelse til ændring i virksomhedens råvaresammensætning, idet virksomheden ønskede at anvende savsmuld og træråvarer, der krævede særlig oparbejdning. Råvaren beskrives således: "Materialet består af rent og overfladebehandlet træ i form af fx ubehandlet emballagetræ, fraskær fra træindustrien og nedbrydningstræ." Af godkendelsen fremgår: "Neddelt træ til oparbejdning må kun undtagelsesvis oplagres udendørs. Dette kun må ske i forbindelse med driftsstop på oparbejdningsanlægget. Der må først lagres udendørs, når den indendørs oplagskapacitet er opbrugt." Det fremgår videre, at udendørs oplag af neddelt træ straks efter aflæsning skal inddækkes ved overdækning og afskærmning, så støvemission forhindres, ligesom virksomheden skal føre journal over de situationer, hvor det er nødvendigt med udendørs oplag af neddelt træ til oparbejdning. Journalen skal omfatte dato for start og slut på udendørs oplag, tilførte og fraførte mængder, årsag til udendørs oplag, og dato for afvikling af udendørs oplag.

Af virksomhedens kvalitetsbestemmelser af 20. december 2004 fremgår:

"...

Træmaterialet er frasorteret/kasseret, men kan tidligere have været anvendt til et andet formål. Det kan foreligge i form af "rent træ" med et minimalt indhold af stoffer, der ikke naturligt indgår i træ, hvor træet har været underkastet en eller anden form for mekanisk forarbejdning, eller i form af træ, der er bearbejdet og limet, malet, overfladebehandlet, lakeret eller behandlet på anden måde.

....

Træet kan f.eks. stamme fra paller, maskinkasser, emballage, møbler, køknelementer, medbrydningstømmer, Spån-, OSB- eller krydsfinerplade-

rester, men ikke fra MDF- eller masonitplader, trykimprægneret træ, rødder eller have- og parkaffald.

...

Træet kan indeholde små fremmedlegemer, som f.eks. søm, møbel- og dørbeslag, småsten, sand, glassplinter, papir- og plaststumper.

..."

Den 4. november 2010 oplyste virksomheden kommunen om, at virksomheden planlagde en udvidelse af kapaciteten i genbrugsanlægget, og "På affaldssiden forventer vi en forøgelse af mængderne, som er frasorteret metal og det restprodukt, vi anvender som brændsel i kraftcentralen."

Virksomheden søgte den 16. september 2013 om godkendelse af et nyt tørreanlæg med oplysninger om den forventede emissionskoncentration fra det nye tørreanlæg.

På foranledning af kommunen har Niras A/S den 19. juli 2014 vurderet status på miljøtilstanden i Pindstrup Bæk i forhold til virksomhedens udledning til vandløbet. Niras A/S vurderede, at den primære årsag til den ringe miljøtilstand i bækken var spildevandsudledning fra bassinanlægget på virksomheden.

I november 2014 foretog beredskabsinspektøren for Brand og Redning Djursland besøg hos virksomheden. Af inspektørens efterfølgende mail af 4. november 2014 til kommunen fremgår: "...der blev konstateret at oplagene ikke kunne overholde kravene i tekniske forskrifter, der blev afholdt et møde med J hvor de forskellige oplag blev gennemgået med henblik på lovliggørelse af oplagene. Alle oplagene er for store."

Den 10. februar 2015 meddelte kommunen virksomheden tilslutningstilladelse for processpildevand til det offentlige spildevandsanlæg med bemærkning om, at overfladevand fra området ved brændselsstakken og knivvaskevand ikke må tilkobles den offentlige kloak, før forrenseanlægget er i drift. Af oversigt over analyseresultater fremgår, at der i overfladevandet fra brændselsstakken er fundet overskridelser af den vejledende grænseværdi efter gennemspuling for arsen, cadmium, bly, kobber og zink. Grænseværdien er ellers overholdt. Sammensætningen af overfladevandet fra arealer med forskellige materialestakke med genbrugstræ og flis betragtes efter måleprogrammet som mellemforurenet.

Den 19. juni 2015 meddelte virksomheden Brand og Redning Djursland: "Vi har reduceret lageret af affaldstræ med ca. 50 % ifht. december 2014. I den forbindelse har vi ryddet til adgang/køreveje imellem stakkene. Stakkene er stadig

større end forskrifterne, men vi påtænker forsat at reducere lageret således det kan opfylde kravene.”

Kommunen meddelte den 14. juli 2015 virksomheden påbud om undersøgelse af jordforurening. Af påbuddet fremgår, at kommunen har en formodning om, at forurenede overfladevand kan have forurenede jorden under brændselsstakken samt randzonerne omkring stakken i større omfang end påvist ved en indledende undersøgelse udført den 8. januar 2015.

Af en af Rambøll den 2. september 2015 gennemført undersøgelse på foranledning af kommunen fremgår, at der er foretaget seks jordprøver, og at der i en eller flere prøver konstateres indhold af bly, cadmium, zink og arsen over enten Miljøstyrelsens jordkvalitets- eller afskæringskriterium.

Cowi A/S har den 10. november 2015 foretaget en brændselsvurdering for virksomheden. I ristebændsel og blandingsbrændsel kunne konstateres et ”forhøjet indhold af tungmetaller, f.eks. bly og zink”. Cowi A/S og Integeo har den 16. november 2015 foretaget orienterende forureningsundersøgelse af virksomheden med henblik på at foretage en risikovurdering i forhold til overfladevand, drikkevand og menneskers sundhed. Undersøgelsen er foretaget efter tyske forskrifter og på vegne af Kronotec Consulting GmbH. Integeo konstaterede forurening i jord og grundvand bortset fra tre områder på virksomheden. Forureningen oversteg i større eller mindre grad Miljøstyrelsens kvalitetskriterier. Om prøven ved oplag af diverse træråvarer fremgår, at Integeos undersøgelse indikerede en mindre forurening af jord med olie. Cowi A/S vurderede, at kilden til den påviste olieforurening ikke kunne fastlægges med sikkerhed.

Force Technology har i marts, maj og december 2016 foretaget målinger af emissioner til luften, hvor koncentrationen af formaldehyd er fundet til et niveau lavere end den oplyste emissionsgrænseværdi.

AnalyTech Miljølaboratorium A/S har den 11. juni 2017 foretaget prøver af overfladevandet ved udløb til Pindstrup Bæk.

Kommunen traf den 12. oktober 2017 afgørelse om, at flyveasken fra virksomhedens energianlæg klassificeres med EAK-kode 19 01 13 (flyveaske indeholdende farlige stoffer (farligt affald)).

Af en redegørelse for håndtering af overfladevand udarbejdet af Cowi A/S den 1. marts 2018 fremgår, at overfladevand fra virksomheden især stammer fra befæstede arealer, hvor der opbevares råmaterialer til spånpladeproduktion, og hvor genbrugstræet forarbejdes.

Den 21. marts 2018 foretog Miljøstyrelsen tilsyn på virksomheden. Af tilsynsrapporten af 11. april 2018 fremgår:

"...

Miljøstyrelsen oplyser, at overfladevand fra områder med oplag, som afgiver andre stoffer, end hvad der normalt findes i overfladevand, eller stoffer i højere koncentrationer, end hvad der findes i overfladevand, jf. lovgivningen skal betragtes som processpildevand. Måleresultater af overfladevand viser, at det udledte spildevand indeholder stoffer udover, hvad der findes i overfladevand og i væsentlig højere koncentrationer, end hvad der normalt findes i overfladevand. I Syddjurs kommunes spildevandsplan er K ApS angivet som separatkloakeret med egen udledning af overfladevand. Da den nuværende udledning skal betragtes som processpildevand, er der tilslutningspligt til det offentlige kloaksystem medmindre kommunen ændrer i spildevandsplanen.

...

Opsummering:

Miljøstyrelsen vurderer fortsat, at K ApS står overfor mange miljømæssige udfordringer bl. A. i form af overskridelser af grænseværdier for udledning af spildevand til recipient og emissioner til luft samt immissionskoncentrations bidrag, således som indskærpet d. 27. februar 2018. Endvidere skal store oplag nedbringes. Miljøstyrelsen konstaterer endvidere, at på baggrund af de fremsendte præstationsmålinger kan Kraft5 ikke overholde affaldsforbrændingsbekendtgørelsens grænseværdier.

.."

Kommunen har den 7. juni 2019 meddelt virksomheden tillæg til miljøgodkendelse, Anlæg for udligning og rensning af spildevand. Virksomheden har den 28. juni ansøgt om miljøgodkendelse af medforbrænding af affald.

Af mail af 22. januar 2020 mellem kommunen og Brand og Redning Djursland fremgår, at "det til et møde kort blev vendt, at de, der var tilstede ved mødet, tilkendegav, at det er oplag af affald, de har på deres plads, idet det ellers ikke er muligt at håndtere oplagsmængderne. F nævnte kort ved mødet, at han opfattede det således, at det var deres råvare, de havde oplag af, og derfor var det regler vedr. oplag af råvare, der gælder. De tilstedeværende sagde derefter, at det er affald, de har oplag af, og at det derfor er de regler, der gælder for oplag af affald, der skal følges."

Virksomhedens leverandører og aftagere

Efter det oplyste modtager virksomheden genbrugstræ fra følgende leverandørerne; Ragn-Sells Danmark A/S, Marius Pedersen A/S, I/S Vestforbrænding, Dansk Affald A/S samt P. Olesen og sønner A/S.

Af Marius Pedersen A/S' beskrivelse af blandet træ (A2) udarbejdet den 30. januar 2009 fremgår, at træet, der blandt andet må indeholde MDF-plader, benævnes med EAK-kode 19 12 07.

Af Marius Pedersen A/S' beskrivelse af A2 – træ til K ApS af juli 2019 fremgår:

"...

Det blandede træ modtages på Marius Pedersen A/S' anlæg, hvor det kontrolleres før evt. efterfølgende finsortering. Evt. fejlanbragt affald som f.eks. papir, pap, plast frasorteres, så fraktionen er i overensstemmelse med vedlagte sorteringsvejledning for blandet A2-træ og kan klassificeres med EAK-kode: 19 12 07 – Træ, bortset fra træ henhørende under 19 12 06 (trykimprægneret A4-træ).

Herefter bliver produktet neddelt, læsset i containere og afsat til genanvendelse hos K ApS

..."

Af Vestforbrændings Kravspecifikation – umalet indendørs træ fra 2018 fremgår, at "træet er en sortering fra Vestforbrændings genbrugsstationer, som består af umalet indendørs træ, der kan genanvendes i bl. a. spånpladeproduktion. Fraktionen er implementeret på samtlige af Vestforbrændings 24 genbrugsstationer." Fraktionen defineres således: "Fraktionen umalet indendørs træ er, træ, der har været benyttet indendørs. Fraktionen indeholder: Lakeret-, lamineret- og olieret træ, spånplader med eller uden laminat/melamin, bygningstræ og almindeligt palletræ. Fraktionen indeholder ikke malet træ, der er taget ud af fraktionen for at sikre, at grænseværdierne for tungmetaller mm. i affaldstræ kan overholdes.... Analysen viser, at træet overholder de almindelige grænseværdier for tungmetaller mm. hos spånpladefabrikkerne..."

Det fremgår videre:

"...

Leverandøren skal vedlægge tilbuddet en beskrivelse af, efter hvilke procedurer modtageren af det neddelte træ udtager kontroller.

...

Vestforbrænding kan acceptere følgende behandlingsløsninger:

Genanvendelse til nye produkter af træ, hvor minimum 85 % af træet genanvendes.

Nyttiggørelse af indendørs træet, hvor energiresourcen i træet udnyttes, anses ikke for en acceptabel behandlingsløsning.

..."

Af mailkorrespondance af 17. marts 2017 fremgår, at der mellem virksomheden og Combineering A/S under et møde blev drøftet et fremtidigt samarbejde om udnyttelse af genbrugstræ og flyveaske.

Kommunen har den 15. januar 2020 foretaget anvisning af affaldsresten fra genbrugsanlægget fra virksomheden til Combineering A/S' affaldsbehandlingsanlæg med henblik på afhændelse til Leca Danmark til benyttelse som brændsel i Leca Danmarks affaldsmedforbrændingsanlæg.

Markedet for genbrugstræ

Det fremgår af Europa Kommissions Study on the selection af waste streams for end-of-waste assessment fra 2010:

"...

The waste wood market is more and more internationalized. A growing competition between wood recycling as material and recovery as energy is leading to increasing market prices. Furthermore, seasonal and quality variations are also factors affecting the price.

...

Currently, the major ways of using recycled wood scrap are:

Production of derived timber products,
Structure for compost facilities,
Sawdust for stables, ect.

...

More than 50 % of the worldwide supply of wood is used as firewood or for the production of charcoal (energy use). Only less than 50 % is available for industrial use. The main products from wood industries are:

Paper (Printing paper, Packaging paper and cardboard and newspaper
Sawn wood
Panels and fibreboards
Sawdust

..."

Af en artikel fra Wood Supply den 24. august 2016 fremgår at "Vestforbrænding sælger hver år cirka 42.000 ton brugt træ til spånpladeindustrien. Cirka to tredjedele til danske spånpladeproducent Novopan. Og resten til Tyskland via dansk mellemlid."

Af Teknologisk Instituts rapport "Materialer i den cirkulære økonomi: træ" udarbejdet i 2019 fremgår:

"...

Sammenlignet med energiudnyttelse i kraftvarme er spånpladeproduktion på de fleste punkter et bedre miljømæssigt alternativ, da der er mindre miljøpåvirkning, og træaffaldet får lov at leve videre i den cirkulære økonomiske proces. En udfordring kan opstå, hvis træ, der ikke er helt rent (imprægneret træ), har sneget sig ind i produktionen. I så fald bindes nogle af de forurenende stoffer i spånpladernes, og løsningen udgør derfor en potentiel miljøbelastning senere. Afhængig af, hvordan de forskellige miljøpåvirkningsparametre vægtes, fx de toksiske effekter, kan dette være af betydning. Løbende kontrol sikrer, at pladerne ligger under grænseværdierne for udvalgte kemiske forbindelser. Så selvom dette kan være en bekymring, er det ikke et problem i praksis.

..."

Lovgrundlaget

Af affaldsdirektivets (EP/Rdir 2008/98 EF) artikel 6 fremgår blandt andet:

"...

Affaldsfasens ophør

1. Visse særlige former for affald ophører med at være affald, jf. artikel 3, nr. 1, når det har gennemgået en nyttiggørelsesoperation, herunder genanvendelse, og opfylder de særlige kriteriet, der udarbejdes i henhold til følgende betingelser:
 - a) stoffet eller genstanden er almindeligt anvendt til specifikke formål
 - b) der findes et marked for eller en efterspørgsel efter et sådant stof eller en sådan genstand
 - c) stoffet eller genstanden opfylder de tekniske krav til de specifikke formål og lever op til gældende lovgivning og normer vedrørende produkter, og
 - d) anvendelse af stoffet eller genstanden får ikke generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed

..."

Af direktivets præambel, litra 22, fremgår blandt andet:

"...

Der bør ikke være nogen uklarhed med hensyn til de forskellige aspekter af definitionen af affald, og de relevante procedurer bør om nødvendigt anvendes for på den ene side biprodukter, der ikke er affald, og på den anden side affald, der ophører med at være affald. For at præcisere visse aspekter af definitionen af affald bør dette direktiv klart angive,

...

hvornår visse former for affald ophører med at være affald, og indeholde kriterier for affaldsfasens ophør, der sikrer et højt miljøbeskyttelsesniveau og miljømæssige og økonomiske fordele; specifikationer og kriterier for affaldsfasens ophør bør udarbejdes for bl.a. affaldskategorierne bygnings- og nedrivningsaffald, visse former for aske og slagge, metalskrot, tilslag/fyldstof, dæk, tekstiler, kompost og affaldspapir og -glas. Med henblik på at nå til affaldsfasens ophør kan en nyttiggørelsesoperation være noget så enkelt som at kontrollere affald for at konstatere, at det opfylder kriterierne for affaldsfasens ophør.

..."

I den dagældende affaldsbekendtgørelse, bekendtgørelse nr. 1309 af 18. december 2012, der er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, og med baggrund i de tilsvarende bestemmelser i affalddirektivet er affald i bekendtgørelsens § 2, beskrevet således:

"...

Ved affald forstås i denne bekendtgørelse ethvert stof eller enhver genstand, jf. bilag 2, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.

Stk. 2. Som affald anses dog ikke stoffer eller genstande, som er resultatet af en produktionsproces, som ikke primært sigter mod fremstilling af dette stof eller denne genstand, og hvis

1. det er sikkert, at stoffet eller genstanden videreanvendes,
2. stoffet eller genstanden kan anvendes direkte uden anden yderligere forarbejdning, end hvad der er normal industriel praksis,
3. stoffet eller genstanden fremstilles som en integreret del af en produktionsproces, og
4. videreanvendelse er lovlig, dvs. at stoffet eller genstanden lever op til alle relevante krav til produkt-, miljø- og sundhedsbeskyttelse for den pågældende anvendelse og ikke vil få generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed."

Af bilag 2 til bekendtgørelsen fremgår liste over affald, der gennemfører Det Europæisk Affaldskatalog (EAK), udarbejdet i henhold til Rådets direktiv 75/442/EØF om affald. Det fremgår, at listen ikke er udtømmende, og at det forhold, at et stof eller en genstand er opført på listen, ikke betyder, at stoffet eller genstanden under alle omstændigheder er affald, ligesom det fremgår, at der kun er tale om affald, når definitionen i bekendtgørelsens § 2, er opfyldt. Af bilaget fremgår blandt andet:

"...

19

Affald fra affaldsbehandlingsanlæg, spildevandsrensningsanlæg uden for produktionsstedet samt fra fremstilling af drikkevand eller vand til industrielt brug

...

19 12 Affald fra mekanisk behandling af affald (f.eks. sortering, neddeling, sammenpresning og pelletering), ikke andetsteds specificeret

...

19 12 06 Træ indeholdende farlige stoffer

19 12 07 Træ, bortset fra affald henhørende under 19 12 06

..."

Punkt 19 12 06 er anført med fed skrift, og betegnes som farligt affald, når kriterierne i bekendtgørelsens § 3, nr. 22, jf. bilag 4, er opfyldt.

Nyttiggørelse er i bekendtgørelsens § 3, nr. 40, beskrevet således:

"...

Nyttiggørelse: Enhver operation, hvis hovedresultat er, enten at affald opfylder et nyttigt formål ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, der ellers ville være blevet anvendt til at opfylde en bestemt funktion, eller at affaldet bliver forberedt med henblik på at opfylde den bestemte funktion i anlægget eller i samfundet generelt. Bilag 5 B indeholder en ikke-udtømmende liste over nyttiggørelsesoperationer.

..."

I bilag 5 B til bekendtgørelsen er beskrevet former og metoder for nyttiggørelse:

"

R1 Hovedanvendelse som brændsel eller andre midler til energifremstilling.*

...

*Dette omfatter forbrændingsanlæg for kommunalt fast affald, men kun hvis energieffekten er på mindst:

..."

Af Miljøstyrelsens Juridiske rammer for sorteringsanlæg, pkt. 4.8.3. fremgår:

"...

I lighed med betingelserne for, at affald er omfattet af reglerne for biprodukter, vil resultatet af en effektiv sorteringsproces normalt helt eller delvist kunne opfylde betingelserne for, at affaldsfasen er ophørt for det pågældende affald.

..."

I bekendtgørelse nr. 1471 af 12. december 2017 om forbrænding af visse typer af træaffald på trævareforarbejdende virksomheder § 3, nr. 4, er træaffald defineret som:

"...

Rester af træ fra den trævareforarbejdende virksomheds egen produktion eller forarbejdning af trævarer, for eksempel savsmuld, høvlspåner, flis, pudsestøv, træstykker og pladerester, som indeholder lim, lak, maling, folie eller lamineringsmateriale, men som ikke indeholder halogenerede organiske forbindelser eller tungmetaller som følge af behandling med træbeskyttelsesmidler eller fra overfladebehandlingsmidler.

..."

I bekendtgørelse nr. 1271 af 21. november 2017 om anlæg, der forbrænder affald, § 4, nr. 3 (affaldsforbrændingsbekendtgørelsen), er affaldsmedforbrændingsanlæg defineret som:

"...

Ethvert stationært eller mobilt anlæg, hvis hovedformål er at producere energi eller fremstille materielle produkter, og som benytter affald som normalt brændsel eller tilskudsbrændsel. Dette omfatter medforbrænding af affald ved oxidering samt andre varmebehandlingsprocesser såsom pyrolyse, forgasning eller nedsmeltning, når produkterne af denne behandling derefter forbrændes. Hvis affaldsmedforbrænding finder sted på en sådan måde, at anlæggets hovedformål ikke er at producere energi eller fremstille materielle produkter, men derimod termisk behandling af affald betragtes anlægget som et affaldsforbrændingsanlæg.

..."

Af samme bekendtgørelses § 20 fremgår:

"Virksomheden skal tage alle de nødvendige forholdsregler i forbindelse med levering og modtagelse af affald for i det videst mulige, praktisk gennemførlige omfang at forebygge eller begrænse forurening af luft, jord, overfladevand og grundvand såvel som andre miljøskader, lugt og støjgener samt for at undgå direkte fare for menneskers sundhed."

Efter affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 1, er det kommunalbestyrelsen, der afgør om et stof eller en genstand er affald. Af bekendtgørelsens § 4, stk. 4 og 5, fremgår:

"...

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse, om at stoffer eller genstande, som opfylder kriterierne i stk. 5, ikke længere er affald.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal i sin afgørelse efter stk. 4 inddrage følgende kriterier

1. stoffet eller genstanden har gennemgået en nyttiggørelsesoperation, herunder genanvendelse,
2. stoffet eller genstanden er almindeligt anvendt til specifikke formål,
3. der findes et marked for eller en efterspørgsel efter et sådant stof eller en sådan genstand,
4. stoffet eller genstanden opfylder de tekniske krav til de specifikke formål og lever op til gældende lovgivning og normer vedrørende produkter, og
5. anvendelsen af stoffet eller genstanden får ikke generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed.

..."

Forklaringer

A har forklaret, at han er ansat i Syddjurs Kommune som afdelingsleder for Miljø og Klima. Afdelingen beskæftiger sig med miljø generelt. Han har været ansat ved kommunen siden kommunalreformen i 2007. Han var ikke bekendt med K ApS da han blev ansat, men han har haft med K ApS at gøre lige siden sin ansættelse. Afdelingen har været udsat for nedskæringer, og der er et stort pres på afdelingen, hvorfor afdelingen må prioritere mellem opgaverne, ligesom den har selvstændige konsulenter tilknyttet.

H der især har arbejdet med K ApS er en af disse konsulenter.

Allerede i 2007 var K ApS en stor opgave for afdelingen. Afdelingen valgte at håndtere de mere alvorlige miljømæssige problemstillinger hos K ApS før spørgsmålet om affaldsklassificering. Håndteringen heraf blev påbegyndt i 2011. K ApS er den største virksomhed i kommunen med mange ufaglærte ansatte. Virksomheden har derfor stor betydning for Djursland. Der var en nær nabo til virksomheden, som ofte klagede over miljøforholdene hos K ApS og som ikke var tilfreds med kommunens sagsbehandling. Naboen klagede til Statsforvaltningen, som valgte at rejse en tilsynssag overfor kommunen. Statsforvaltningen krævede, at kommunen traf afgørelse i mange verserende sager, der især drejede sig om støj-, støv- og røggener samt omfattende vandforurening forårsaget af driften hos K ApS. Der var også en brændselsstak, som medførte støvgener. De var på tilsyn i virksomheden en gang om året, og brændselsstakken blev påtalt ved alle tilsyn. De havde en mistanke om, at et støvproblem skyldtes brændselsstakken. De havde drøftelser om, hvordan stakken skulle håndteres, herunder om den skulle oversprøjtes eller overdækkes. De omtalte i daglig tale stakken som "brændselsstakken" eller "affaldsstakken". I K ApS' ansøgning af 4. november 2010 om udvidelse af kapaciteten i genbrugsanlægget, forstår han ved begrebet "affaldssiden", at der var tale om de råvarer, som blandt andet omfatter genbrugstræ. Han bemærkede, at der ikke var kontrol af det træ, som kom ind hos K ApS. Han mindes, at der blev talt om, at K ApS i forbindelse med miljøgodkendelsen fra 2000 gjorde megen modstand mod, at der skulle være en systematisk kontrol af deres råvarer, hvilket resulterede i, at der ikke blev indsat et krav herom. Der var heller ikke krav om, at virksomheden førte en liste over varerne, så kommunen kunne kontrollere, hvad der blev indkøbt. Der var på daværende tidspunkt megen snak om og fokus på, at K ApS skulle etablere en ny kraftcentral. Han mindes ikke, at han var underrettet om, at der verserede en sag mellem K ApS og Skat, før han fik henvendelsen om affaldsklassificering fra K ApS i 2013. Han havde en formodning om, at virksomheden betalte de afgifter, som den var forpligtet til. Kommunen er ikke involveret i den skattemæssige behandling af brændselsstakken. Kommunen var ikke i tvivl om, at det var affald, da de fik K ApS' henvendelse om klassificering af affaldet. Kommunen havde af samme grund ikke fundet anledning til at tage stilling til spørgsmålet tidligere. Når kommunen modtager en henvendelse om klassifikation af affald, skal kommunen træffe afgørelse. Da kommunens afgørelse ikke kunne påklages, var det magtpåliggende for kommunen, at der blev truffet en så korrekt afgørelse som muligt. Afdelingen kontaktede derfor en miljøadvokat, der rådede dem til at kontakte Miljøstyrelsen for at få en vejledende udtalelse, idet afgørelsen også kunne være af betydning for andre aftagere af genbrugstræ. Efter kommunen havde modtaget Miljøstyrelsens første udtalelse, lavede afdelingen et udkast til afgørelse og foretog en partshøring af K ApS. K ApS var meget uenig i kommunens

afgørelse, hvorfor afdelingen valgte at spørge Miljøstyrelsen igen. Når man arbejder i en kommune, er man ikke politisk tonedøv, men afdelingen skal selvfølgelig træffe en afgørelse, der er så korrekt som muligt. Miljøstyrelsens vejledende udtalelser bestyrkede kommunens opfattelse af, at der var tale om affald. Det tog 4 år at træffe afgørelsen, hvilket er udtryk for, at kommunen var grundig, men også at der var andre mere alvorlige sager hos K ApS som skulle løses først.

H har forklaret, at hun har været ansat som konsulent i Syddjurs Kommune siden sommeren 2007. Hun har været dybt inde i K ApS' sager siden foråret 2014. Hun kender virksomheden rigtig godt og kender til 95% af miljøforholdene i virksomheden. Hun udarbejdede i overvejende grad de forskellige udkast til afgørelser vedrørende K ApS. Hun var medunderskriver på afgørelserne. Hun hørte om sagen med affaldsklassifikation af brændselsstakken, før hun overtog sagen i april 2014. Hun skrev afgørelsen af 5. april 2017 om affaldsklassifikation, og N, som var kommunens nye sagsbehandler på sagen, var medunderskriver på afgørelsen. De har på intet tidspunkt været i tvivl om, at materialet var affald, og hun er sikker på vurderingen af, at der er tale om affald. Hun har læst notaterne fra Professor Peter Pagh, men det ændrede ikke hendes vurdering af, at der er tale om affald. Peter Pagh havde ikke alle relevante oplysninger i forbindelse med, at han skrev notaterne. Det betyder for hende, at de ikke alene kunne lægge hans notat til grund for deres afgørelse. Som tekniker har man værktøjer til at vurdere, om noget er affald eller ej. Et af disse værktøjer er affaldsbekendtgørelsen, hvoraf fremgår, at affald er noget, man agter at skille sig af med. Materiale fra tidligere sager hos K ApS indgår også i afgørelsen, herunder tidligere afgørelser fra Statsforvaltningen og virksomhedens udtalelser gennem tiden. Det fremgår heraf, at materialet altid havde været omtalt som affald. Når der blev spurgt til, hvor materialet kom fra, blev det oplyst, at det kom fra genbrugspladser, fra mellemhandler Marius Pedersen og fra affald, der blev hentet fra private virksomheder. Materialet var med andre ord noget, som andre ville skille sig af med. Det træ, som indgår i spånplader, er nyttiggjort og er derefter ikke længere affald. Det gælder også, selvom nogle af de stoffer, som er indeholdt i genbrugstræet, nu er en del af spånpladen. Det, der ikke indgår i spånpladen, er fortsat affald. Selve afbrændingen af affaldstræet er ikke nyttiggørelse. Det fremgår af et bilag til affaldsbekendtgørelsen, at det kun er kommunal afbrænding, som kan være nyttiggørelse. Da K ApS' afbrænding af affaldet ikke er kommunal, er afbrænding i denne sag ikke nyttiggørelse. Brændselsstakkene er til skade for miljøet og til fare for sundheden. Der var mange undersøgelser, der viste, at affaldstræet ikke var rent træ, men forurenat træ. Der var en del miljøsager vedrørende K ApS herunder en sag hvor K ApS havde ansøgt om udledning af vaskevand fra kedelanlægget. Vaskevandet hidrørte fra, at røggassen fra afbrændingen af træet blev vasket, inden det blev ledt ud i kloakken. Vandet virker således som et filter og indeholdt efter afvaskningen store mængder af tungmetaller. Disse tungmetaller hidrørte ikke fra den almindelige

produktion af spånplader, men kom fra træet i brændselsstakken, da det var det træ, som blev afbrændt. Overfladevandet fra brændselsstakken var også forurennet. Kommunen fik lukket for udledningen af overfladevandet til Pindstrup Bæk og tilsluttet afvandingen til den offentlige kloak. De konstaterede også, at jorden omkring brændselsstakken var forurennet. Overfladevandet, der blev undersøgt, var kun fra arealet omkring brændselsstakken. ^{K ApS} forurenede rigtig meget i forhold til de grænser, som normalt stilles til udledning i bække og kloaksystemet. Spildevandet fra røggasanlægget var så forurennet, at det offentlige rensningsanlæg ikke kunne rense slammet nok til, at det kunne sælges til landbruget. Hun bad i sin mail af 3. december 2015 ^{K ApS} om at oplyse, hvorledes overfladevandet fra området ved brændselsstakken blev bortskaffet, fordi virksomhedens kloaksystem omkring brændselsstakken var koblet på overfladevandssystemet, der dengang blev ledt ud i Pindstrup Bæk. Da udledningen af overfladevand til Pindstrup Bæk blev stoppet, lavede ^{K ApS} en løsning, hvor overfladevandet, der var samlet i brønde, i stedet blev pumpet op på brændselsstakken. Virksomheden er yderligt placeret i forhold til det offentlige kloaknet. Hvis den offentlige kloak skulle tage imod alt det vand, som virksomheden udledte, ville der ikke være kapacitet til at tage imod vand fra hele ledningsnettet. Hun er uenig i, at genbrugstræet har mistet sin status som affald ved overdragelsen til ^{K ApS} da den konkrete sortering ved leverandørerne ikke er god nok til, at materialet ophører med at være affald. Det fremgår af Marius Pedersens beskrivelse af varen, at det er affald, som leveres til ^{K ApS} Marius Pedersen har også givet varen en EAK-kode, der betyder, at leverandøren klassificerer varen som affald. Det samme gælder for det genbrugstræ, som bliver leveret fra Vestforbrænding. Hvis materialet skulle ophøre med at være affald, skulle der inden leveringen være en ny klassificering, som siger, at varen ikke længere er affald. Det er myndighederne, som giver en EAK-kode, men en virksomhed kan også selv vælge at bruge koden. Hun ved ikke, om EAK-koden har betydning for, om varen er afgiftsbelagt. Hun brugte koderne i sin afgørelse af 5. april 2017, da hun klassificerede materialet som affald. Hun har her brugt affaldsbekendtgørelsens EAK-koder. Hun læser Vestforbrændings kravspecifikation for umalet indendørs træ i bilag 2, pkt. 4, således, at det er en målsætning for Vestforbrænding, at materialet ikke må brændes af. Udnyttelse af energiressourcen i træet er afbrænding. De i bilaget angivne måleværdier/messwert er høje i forhold til rent træ, herunder for stoffer som zink og klor. Hun har ikke sammenlignet måleværdierne med de værdier, som fremgår af Cowis brændselsvurdering for ^{K ApS} fra november 2015. Hun har taget billeder, der viser stakke af det brændsel, virksomheden brænder af. På billedet af brændselsstakken kan man udover træ også se meget andet, herunder glas, plastic, søm, spånplader og imprægneret træ. Træet fra genbrugspladser er ikke nødvendigvis rent. Det materiale, der fremgår af ^{K ApS'} billeder af fraktionerne A1, A4, R1 og S2, fremstår som meget rent. Hun har set smuldet, som er vist på billederne, og er bekendt med, at det også bliver brændt af. Kommunen har ikke lagt Peter Paghs notater til grund, da de ikke er lavet på

det rigtige grundlag. Som en blandt flere begrundelser herfor er, at Peter Pagh beskriver S2 som ren savværksflis. Hun ser S2 som et meget blandet produkt, hvor han mener, at det er et ren savværksprodukt. Hun er enig i, at man skal se konkret på hvilken klassifikation af brændsel, der er tale om. Det, at affaldet skal klassificeres, støtter i sig selv, at der er tale om affald, ligesom Miljøstyrelsens vejledende udtalelse støtter en sådan vurdering. Hun er uenig i, at den sortering, som foregår på K ApS er tilstrækkelig til, at det træ, der benyttes til brændsel, er nyttiggjort. Det har ikke betydning, at der ikke er tale om rent træ, når træet indgår i spånplanerne, men det har betydning ved vurderingen af, om det, der frasorteres til brændsel, er ophørt med at være affald. Det afgørende er, om træet forurener, hvilket fremgår af kommunens afgørelse, side 5.

C har forklaret, at hun er ansat som kemiingeniør i Miljøstyrelsen og beskæftiger sig med godkendelse af og tilsyn med visse større og særligt forurenende virksomheder. I 2017 overgik tilsynet med alle affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg til Miljøstyrelsen. Miljøstyrelsen overtog i forbindelse hermed K ApS som har et affaldsmedforbrændingsanlæg. Hun var ikke bekendt med K ApS inden styrelsen overtog tilsynet. Styrelsen havde et møde med kommunen, hvor styrelsen overtog alt materiale vedrørende K ApS. De havde også et møde med K ApS hvor de orienterede om, at de havde overtaget myndighedskompetencen, og hvordan processen ville være fremover. Styrelsen overtog store dele af myndighedskompetencen, bortset fra spildevandsafledning til kommunalt rensningsanlæg.

K ApS driver listevirksomhed med spånpladeproduktion, men har også en væsentlig biaktivitet med medforbrænding. Miljøstyrelsens kompetence omfatter derfor også genanvendelsesanlægget og tørringsanlægget. Hun deltog i Miljøstyrelsens tilsyn på K ApS i marts 2018. Styrelsen havde været på flere tilsyn på K ApS forud herfor. De var på 4 tilsyn i 2017 og 2-3 tilsyn i 2018. Deres indtryk var, at det var en virksomhed med miljømæssige udfordringer. På deres tilsyn i marts 2018 var spildevandssiden et af deres hovedpunkter. Deres undersøgelser resulterede i, at de konstaterede, at overfladevandet på virksomheden ikke havde karakter af almindeligt regnvand. Det vil sige, at hvis overfladevandet skulle udledes i bækken, skulle der ske en omfattende rensning, så vandet opfyldte de miljømæssige krav til udledning i bækken. K ApS valgte i stedet at etablere et stort forsinkelses- og rensningsanlæg, hvor vandet i sidste ende blev afledt til den offentlige kloak. Det er også sådan, overfladevandet afledes i dag. Der er overfladevand ved affaldsstakkene og afløbsbrønde, der under tilsynene har været tilstoppede, som miljøstyrelsen måtte bede virksomheden om at få rengjort. De har ikke analyseret specifikt på brændselsstakken. Styrelsen har set på det samlede vand fra virksomheden, hvori der var uhørt høje værdier af kvælstof, fosfor og olie. Disse stoffer kommer ikke fra regnvand, men må komme fra oplæggene af brændsel. Der er ikke anden forklaring på det. Der havde været en lang proces om virksomhedens miljøgodkendelse, der endte med en stadfæstelse af miljøgodkendelsen i 2004. Miljøgodkendelsen blev

revideret i 2015, men den blev påklaget. Styrelsen har netop meddelt en ny revidering efter den nyeste EU-lovgivning og affaldsbekendtgørelse. I den forbindelse lavede styrelsen en basistestrapport, hvor den mulige jordforurening blev vurderet. Rapporten viste, at der især er en jordforurening omkring brændestakken. Der er også påvist forurening omkring de øvrige oplæg. Der er fundet tungmetaller, herunder Arsen og Pcb, som bruges til overfladebehandling af træ. Der er tale om stoffer, som er uønskede i miljøet. Der er foretaget målinger af de emissioner, der kommer fra K ApS' skorstene i kraft 5, hvor der brændes træ af. Hvis man sammenholder de værdier, der findes i emissionerne, og de værdier, som findes i det træ, der er i træ leveret fra Vestforbrænding, fremgår det, at de fleste af de værdier, som er oplyst af Vestforbrænding, ligger under emissionsgrænsen, og at der ikke er tale om høje værdier. Arsen, bly og cadmium ligger således under emissionsgrænserne. Hun kan ikke opfatte Vestforbrændings bemærkning om nyttiggørelse af indendørs træ på anden måde, end at træet ikke må brændes af. Tabellerne 2 og 3 i Brændselsvurderingen, udarbejdet af COWI i november 2015, anfører værdier, som overstiger de værdier, som er oplyst af Vestforbrænding. Der er en høj mængde af blandt andet arsen og bly i både ristebændsel og blandingsbændsel. Hun kan på den baggrund konkludere, at der ikke er det samme mængdeforhold i det bændsel, som benyttes, og det materiale, som leveres af Vestforbrænding. De værdier, der fremgår af bændselsvurderingen, er til fare for miljøet. K ApS ansøgte om lovliggørelse af medforbrænding af affald, fordi det, der foregik tidligere, var ulovligt. Der er således krav om, at forbrændingen af affald skal foregå på et affaldsmedforbrændingsanlæg. Hun har aldrig set bændselsstakke svarende til bændselsstakkene på K ApS. Når man har et affaldsmedforbrændingsanlæg gælder emissionsgrænserne i affaldsforbrændingsbekendtgørelsen. Disse grænser var for K ApS på en række parametre vanskelige at overholde.

K ApS har nu fået et medforbrændingsanlæg, som overholder alle værdier, og Miljøstyrelsen er tilfredse med de seneste målinger. Røgrensningsanlægget har haft den betydning, at man har fjernet en væsentlig del af forureningen fra Pindstrup Bæk. Der er tale om en stor forbedring på spildevandssiden og røggassiden, som i dag lever op til de nugældende miljøkrav.

B har forklaret, at hun blev ansat hos Beredskab og Sikkerhed i maj 2011 som beredskabsinspektør. Hun har haft tilsynet med K ApS sammen med F og E siden 2011. De har hver deres områder, men supplerer hinanden i opgaverne. Det er en vigtig faktor, at de er flere inde over sagerne, så de ikke ser sig blinde på ting. Derfor konsulterer de også hinanden om sagerne. Hun er bekendt med K ApS' bændselsstak. Det er den bændselsstak, som hun har ført tilsyn med. Hun kender stakken som K ApS' oplag af affald eller blandede oplag af træ. Bændselsstakkene på K ApS er et problem, fordi der er rigtig meget træ. Brandmyndigheden påser, at mængden af oplagene lever op til lovgivningen for de mængder af forskellige kategorier af materialer, herunder træ og affald,

som virksomheden må oplagre. Mængderne skal stå i forhold til den indsats, som brandmyndigheden vil rykke ud med i tilfælde af brand. K ApS' oplag kategoriseres som brændbart affald. Virksomheden må have et oplag af decideret træ på 2-400 kvm afhængig af, hvor stor afstand, der er mellem stakke-
ne. Virksomheden må have op til 700 kvm affaldstræ oplagret. Der kan være mere på en plads, hvis det er affaldstræ. E havde et brandsyn hos K ApS hvor der efterfølgende var en korrespondance om, hvilken kategorisering oplagene af træ skulle have. K ApS skrev i en mail-korrespondance i forlængelse af brandsynet, at der var tale om affaldstræ. Hun er enig i, at det er affaldstræ, der er på pladsen. Det skyldes, at der er blandet træ med rester af maling og lak, ligesom der er rester fra møbler og andet. Det er ikke helt rent træ. Selvom det er affaldstræ, der er på pladsen, er K ApS' stakke stadig for store, og oplagene er derfor ulovlige. Virksomheden skal derfor have fat i Beredskabsstyrelsen for at få dispensation. Hun er ikke bekendt med, hvor meget stakkene overstiger det lovlige. Hun ved, at virksomheden har arbejdet med at reducere størrelsen af stakkene. Hun har ikke overtaget sagen fra sin kollega endnu. De vurderer, om det er affaldstræ ud fra deres egne tekniske forskrifter. Det følger heraf, at det er affaldstræ, når det er blandet træ. Hvis der er tvivl om klassificeringen, kontakter de Beredskabsstyrelsen.

Parternes synspunkter

K ApS har i sit påstandsdokument af 6. april 2020 gjort følgende anbringender gældende:

"...

3.1 Hovedanbringender

K ApS gør gældende, at det træmateriale, der fremstår efter sortering og neddeling, opfylder betingelserne i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, pkt. 1 til 5, hvorfor affaldsfasen herfor allerede er ophørt på det tidspunkt, hvor fraktionerne A4 og S2 fragår. Disse fraktioner derfor ikke er affald.

...

3.2 Affaldsfasen ophører ved sortering og flishugning (end-of-waste)

Sagens kerne er, hvorvidt affaldsfasen ophører for det genbrugstræ, der benyttes i K ApS' spånpladeproduktion, før fraktionen A4 og siden S2 fragår.

Det fremgår af såvel affaldsdirektivets artikel 6 om affaldsfasens ophør, og den danske implementering heraf i affaldsbekendtgørelsens §

4 stk. 4 og 5, at et stof, der ellers har udgjort affald, kan ophøre med at være affald i retlig forstand. Bedømmelsen af, hvornår et stof eller genstand ikke længere er affald, skal inddrage de fem kriterier, der fremgår i affaldsbekendtgørelsens § 4 stk. 5.

Bedømmelsen skal endvidere ske i overensstemmelse med den bagvedliggende EU-ret i form af affalddirektivet og EU-Domstolens praksis på området, jf. affalddirektivets artikel 6, stk. 4, idet der ikke på fællesskabsretligt niveau er fastsat kriterier for affaldsfasens ophør angående genbrugstræ i artikel 6 stk. 1 og 2's forstand.

Sådanne kriterier er alene fastsat for metalskrot, kobberskrot og glas ved forordningerne 333/2011, 1179/2012 og 715/2014, hvilket også anføres af Ellen Margrethe Basse ..., samt fremgår af EU-Kommisionens hjemmeside for "Sustainable Production and Consumption (SUSPROC)", under afsnittet om "Waste and Recycling" (<http://susproc.jrc.ec.europa.eu/activities/waste/index.html>).

Kommunen har anført ..., at der skulle være enighed om, at "brændselsfraktionerne på et tidspunkt har været affald". Der er K ApS' opfattelse, at det genbrugstræ, der modtages hos K ApS til brug for produktionen, eventuelt har udgjort affald i miljøretlig forstand.

Efter K ApS' opfattelse ophører affaldsfasen for dette genbrugstræ dog senest efter frasortering af metal og plast mv. og flishugning og dermed før fraktionerne S2 og A4 fragår. Det præciseres derfor, at selve brændselsfraktionerne efter K ApS' opfattelse, ikke på noget tidspunkt har udgjort affald, idet affaldsfasen ophører før fraktionerne fragår.

Inden K ApS' modtagelse af genbrugstræ er der allerede sket en ud-sortering, som er udført af enten en genbrugsstation eller en mellemhandler, og affaldstræet er således allerede inden modtagelsen sorteret for fremmedlegemer og neddelt til grovflis.

Ved modtagelsen af genbrugstræet hos K ApS sker der en sortering og flishugning af det modtagne træ. Ved sorteringen udskilles sten, plastik og metal mv., der uundgåeligt indgår i genbrugstræet. Metallet sælges til skrot, mens de øvrige dele fragår til deponi.

Dermed efterlades i praksis et træprodukt, fra hvilket udskilles to egentlige "træfraktioner", hvor den ene indgår i spånpladeproduktionen (A1) og den anden afbrændes for at lave varme til spånpladeproduktionen (A4). Disse fraktioner er ikke længere affald men en råvare, idet affaldsfasen

ved sorteringen og flishugningen er ophørt jf. affaldsbekendtgørelsens § 4 stk.

Det gøres således gældende, at fraktionerne A4 og S2 hverken udgør helt eller delvist affald på det tidspunkt, hvor de afbrændes af K ApS. Det følger af, at "affaldsfasen" er ophørt for det genbrugstræ, der indgår i fraktionerne, inden afbrænding sker på K ApS' anlæg.

Affaldsfasen er altså ophørt på tidspunktet hvor brændselsfraktionerne fragår for den del af genbrugstræet, der anvendes i spånpladeproduktionen såvel som for A4 og S2. Bedømmelsen af disse fraktioner er den samme, jf. også Professor dr. Jur. Peter Paghs udsagn....

Anvendelsesbedømmelsen efter affaldsbekendtgørelsens § 4 stk. 5, pkt. 5, skal derfor inddrage den anvendelse, der sker i spånpladeproduktionen, hvori træmaterialet fra genbrugstræet indgår, idet træmaterialet er egnet hertil og frembragt med dette formål. Den "anvendelse", der er bestemmende for, om affaldsfasen ophører, er den samlede anvendelse af genbrugstræet efter endt sortering og neddeling, herunder den anvendelse, der ubestrideligt finder sted som komponent i spånpladeproduktionen.

Det gøres gældende, at denne samlede anvendelse ikke har negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed, jf. nærmere nedenfor afsnit 3.3.4, og at den dermed opfylder kravet i affaldsbekendtgørelsens § 4 stk. 5, pkt. 5.

Kommunen lægger alene vægt på en anvendelse af selve fraktionerne til forbrænding i sin bedømmelse af affaldsfasens ophør for genbrugstræet efter bekendtgørelsens § 4. Dette er forkert. Kommunen inddrager således ikke den del, der medgår i spånpladeproduktionen, og Kommunen foretager derfor sin vurdering for "sent" i processen.

Under henvisning til udtalelse fra Miljøstyrelsen ..., inddrager Kommunen også et krav om, at træet skal være "helt rent" i betingelserne for affaldsfasens ophør. Som Miljøstyrelsen selv anfører i sin vejledende udtalelse ..., er Miljøstyrelsens udtalelser alene vejledende og angår fortolkning af reglerne. Afgørelseskompetencen ligger i medfør af affaldsbekendtgørelsens ordlyd hos Kommunen. Eventuelle konkrete krav opstillet af Miljøstyrelsen angående forholdene i K ApS' sag er således af begrænset retskildeværdi for den konkrete subsumption af K ApS' anlæg og ikke præjudicerende for denne.

Som anført af professor dr. Jur. Peter Pagh i responsummet ..., så er der hverken i affaldsdirektivets artikel 6 eller i affaldsbekendtgørelsens § 4 stk.

5, pkt. 5 hjemmel til at lægge vægt på, om træet er "helt rent", og dette udtryk forefindes da heller ikke i de nævnte bestemmelser.

Sammenfattende gøres det således gældende, at bedømmelsen skal foretages konkret i relation til anvendelsen af det sorterede og neddelte træmateriale, hvorfra A4 og S2 stammer jf. ordlyden af affaldsbekendtgørelsens § 4 stk. 5, pkt. 5.

Det gøres ligeledes gældende, at den relevante anvendelse hovedsageligt er den mulige - og i sagen faktiske - anvendelse af træmaterialet i spånpladeproduktionen, og at denne anvendelse opfylder betingelsen i § 4 stk. 5, pkt. 5.

Det gøres for alle tilfældes skyld tillige gældende, at såfremt anvendelsen af fraktionerne A4 og S2 som brændsel alligevel inddrages og betones i vurderingen for affaldsfasens ophør for træmaterialet, så opfyldes betingelserne i § 4 stk. 5, pkt. 5 ikke desto mindre, idet der ikke er påvist eller endsige dokumenteret generelle negative indvirkninger på miljøet hidrørende fra afbrændingen af disse to fraktioner.

3.3 Træet har været genstand for nyttiggørelse, affaldsbekendtgørelsen § 4, stk. 5, nr. 1

"Nyttiggørelse" er et af de kriterier, der inddrages i vurderingen af, om affaldsfasen er ophørt for et givent stof. Dette fremgår af affaldsbekendtgørelsens § 4 stk. 5 og i affaldsdirektivets artikel 6 nr. 1.

Betingelsen om at genbrugstræet efter sorteringen og flishugningen har gennemgået en "nyttiggørelse", afføder et centralt spørgsmål - nemlig om dette kræver, at træet er indarbejdet i det færdige produkt, nemlig spånpladen.

Kommunen angiver..., at der ikke er sket nyttiggørelse af det behandlede genbrugstræ, når brændselsfraktionerne fragår. Denne opfattelse er baseret på, at fraktionerne først skulle være *"endeligt nyttiggjorte, når fraktionerne er genavendt i virksomhedens endelige spånpladeprodukt eller til træpiller af rent træ"*.

Et krav om indarbejdning i det færdige produkt for nyttiggørelse har fundet sted, kan imidlertid ikke opstilles, hvorfor Kommunens synspunkt ikke kan tiltrædes.

K ApS foretager en effektiv sorteringsproces af det modtagne genbrugstræ, og denne sorteringsproces og flisdeling er tilstrækkeligt til at

opfylde betingelsen om "nyttiggørelse" i affaldsbekendtgørelsens § 4 stk. 5, nr. 1.

Denne fortolkning underbygges også EU-retligt af professor dr. Jur. Peter Pagh i dennes notat ..., i hvilken EU-Domstolens dom i sagen C-358/11 "Lapin Elinkeino" behandles. Professor Pagh argumenterer her for, at affaldsfasen er ophørt endda før K ApS foretager sin sortering af affaldet.

3.3.1 Affaldsdirektivet

I affaldsdirektivets artikel 3 nr. 15) defineres "nyttiggørelse" som (vores understregning):

"enhver operation, hvis hovedresultat er, at affald opfylder et nyttigt formål ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, der ellers ville være blevet anvendt til at opfylde en bestemt funktion, eller som er forberedt med henblik på at opfylde den bestemte funktion i anlægget eller i samfundet generelt. Bilag II indeholder en ikke-udtømmende liste over nyttiggørelsesoperationer"

I samme artikels nr. 17) defineres "genanvendelse" som (vores understregning):

"enhver nyttiggørelsesoperation, hvor affaldsmaterialer omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten de bruges til det oprindelige formål eller til andre formål. Heri indgår omforarbejdning af organisk materiale, men ikke energiudnyttelse og omforarbejdning til materialer, der skal anvendes til brændsel eller til opfyldningsoperationer".

Der sondres dermed klart mellem nyttiggørelse og genanvendelse i direktivet. Genanvendelse er således én mulig form for nyttiggørelsesoperation, men ikke en nødvendig betingelse for at der er sket nyttiggørelse. Var dette tilfældet, som påstået af Kommunen, ville definitionen af genanvendelse i direktivet føre til en cirkelslutning, hvilket ikke har været fællesskabslovgivers hensigt.

At dette også gælder efter national lovgivning fremgår direkte af ordlyden af affaldsbekendtgørelsens § 4 stk. 4, der taler om "nyttiggørelse, herunder genanvendelse".

Der kan heller ikke opstilles en egentlig nedre grænse for, hvad der udgør en nyttiggørelsesoperation, idet den enkelte operation må bedømmes kon-

kret. Dette er tydeligt er lagt til grund i 2. punkt i 22. betragtning i affalds-direktivets præambel.

...

Det bestrides ikke, at retspraksis fra EU-domstolen skal inddrages i bedømmelsen af, hvorvidt affaldsfasen er ophørt. Dette følger direkte af affaldsdirektivets artikel 6 stk. 4, hvoraf følger, at bedømmelsen af, hvorvidt affaldsfasen er ophørt, skal ske under inddragelse af "relevant retspraksis".

Kommunen angiver til støtte for sine betragtninger angående et krav om genanvendelse, at dommen C-444/00 Mayer Parry Recycling angiver grundlæggende principper til tolkning af affaldsfasens ophør.

Dette bestrides. Dommen C-444/00 angår primært direktiv 94/62 om emballage og emballageaffald, der er lex specialis i forhold til dagældende affaldsdirektiv (direktiv 75/442/EØF), og hvis nyttiggørelsesbegreb ikke er identisk med affaldsdirektivets.

Det dagældende affaldsdirektiv (direktiv 75/442/EØF) blev derudover ophævet ved og ydermere erstattet af direktiv 2006/12/EF, som derefter blev ophævet ved det nugældende affaldsdirektiv (direktiv 2008/98/EF), som nærværende sag handler om.

Den seneste ændring var bl.a. begrundet ved behovet "for at præcisere visse nøglebegreber, såsom definitionerne på affald, nyttiggørelse og bortskaffelse ...", jf. pkt. 8 i direktivets præambel. Nyttiggørelse er det afgørende begreb i forhold til affaldsfasens ophør, jf. artikel 6, stk. 1, i affaldsdirektivet (direktiv 2008/98/EF).

Ottende og 19. betragtning til direktiv 2008/98/EF bestemmer:

"Direktiv [2006/12] må derfor revideres for at præcisere visse nøglebegreber, såsom definitionerne på affald, nyttiggørelse og bortskaffelse, at skærpe foranstaltningerne til forebyggelse af affald, at indføre en tilgang, hvor produkternes og materialernes fulde livscyklus tages i betragtning og ikke kun deres affaldsfase, og at fokusere på nedbringelse af miljøbelastningen fra affaldsproduktion og - håndtering, hvorved affaldets økonomiske værdi øges. Desuden bør man fremme nyttiggørelsen af affald og anvendelse af nyttiggjorte materialer for at bevare de naturlige ressourcer. Af hensyn til klarheden og for at gøre teksten lettere at læse bør direktiv [2006/12] ophæves og erstattes af et nyt direktiv.

[...]

Definitionerne på nyttiggørelse og bortskaffelse bør ændres, så der sikres en klar sondring mellem de to begreber, der hviler på en reel forskel i miljøbelastningen ved substitution af naturressourcer i økonomien og erkendelsen af de mulige fordele for miljøet og menneskers sundhed, der ligger i at anvende affald som en ressource."

Formålet med lovændringen var således bl.a. et ønske om i højere grad at kunne anvende affald som en "ressource" frem for at skulle bortskaffe affald og altså at fremme nyttiggørelsen af affald og dermed bevare de naturlige ressourcer.

K ApS fastholder, at der er sket en nyttiggørelse af det genbrugstræ, der modtages hos K ApS i kraft af den sortering og neddeling, der foretages af træet og at fraktionerne heraf (A4 og S2), der benyttes som brændsel, derfor ikke udgør affald.

Det gøres gældende, at en sådan nyttiggørelsesproces ikke forudsætter en genanvendelse i den forstand, som Kommunen gør gældende, hvor fraktionerne nødvendigvis alle skal indgå i de endelige spånplader, før affaldsfasen kan ophøre.

Som professor dr. Jur. Peter Pagh også påpeger i sin udtalelse ... så er der:

"ikke i affaldsdirektivets art. 6 eller i affaldsbekendtgørelsens § 4 stk. 5 et krav om, at et restprodukt skal indgå i det færdige produkt som betingelse for, at affaldsfasen er ophørt".

At Kommunens fortolkning af begrebet nyttiggørelse er forkert følger også direkte af ordlyden af affaldsdirektivets artikel 6, stk. 1.

Det kan ikke tiltrædes, at der, som gjort gældende af Kommunen, skulle være en fortolkningstvivl angående den danske version af direktivbestemmelsen.

Anvendelsen i direktivet af ordet "herunder" udtrykker klart, at genanvendelse kan udgøre en nyttiggørelsesoperation, men ikke er en nødvendig forudsætning for en sådan. Denne fortolkning underbygges i øvrigt af den tyske udgave af direktivet, der angiver (vores understregning):

"Bestimmte festgelegte Abfälle sind nicht mehr als Abfälle im Sinne von Artikel 3 Buchstabe a anzusehen, wenn sie ein Verwertungsverfahren,

wozu auch ein Recyclingverfahren zu rechnen ist, durchlaufen haben und spezifische Kriterien erfüllen, die gemäß den folgenden Bedingungen festzulegen sind."

Altså, en nyttiggørelsesproces, "til hvilken en recyklingsproces også er at regne", hvilket klart indikerer, at en genanvendelse er én blandt flere former for nyttiggørelse.

Anvendelsen af udtrykket "including" i den engelske udgave af direktivet udtrykker da også klart, at genanvendelse kan udgøre en nyttiggørelsesoperation, men ikke er en nødvendig forudsætning for en sådan.

3.3.2 C-358/11 Lapin Elinkeino

Dommen C-358/11 "Lapin Elinkeino" angik anvendelsen af gamle telefonpæle til understøttelse af en bræddesti i Finland. Telefonpælene var imprægneret med en blanding af kobber, chrom og arsen, der alle er potentielt skadelige stoffer. EU-domstolen udelukkede dog ikke, at sådanne pæle konkret kunne anvendes, hvis dette skete uden risiko for, at stofferne ved den konkrete anvendelse kom i gentagen kontakt med mennesker.

EU-Domstolen fortolkede i præmisserne 59 og 60 hvad der forstås ved "nyttiggørelse" i affaldsdirektivets artikel 6. Domstolen anfører (vores understregninger):

"59 Med henblik på at afgøre, om en nyttiggørelsesoperation gør det muligt at omdanne den pågældende genstand til et brugbart produkt, skal det, henset til samtlige omstændighederne i sagen, følgende undersøges, om denne genstand kan anvendes i overensstemmelse med kravene i artikel 1 og 13 i direktiv 2008/98, dvs. uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades.

60 Det første spørgsmål skal derfor besvares med, at EU-retten i princippet ikke udelukker, at affald, som anses for farligt, ophører med at være affald i direktiv 2008/98's forstand, hvis en nyttiggørelsesoperation bevirker, at det kan anvendes, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades, og såfremt det desuden ikke er fastslået, at indehaveren af den omhandlede genstand skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med genstanden som omhandlet i direktivets artikel 3, nr. 1), hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge."

EU-Domstolen opstiller dermed det kriterium for nyttiggørelse, at det pågældende stof/genstand kan anvendes uden at menneskets sundhed og miljøet bringes i fare.

Ellen Margrethe Basse i "Erhvervsmiljøretten" ... nævner såvel C-440/00 som C-358/11 som eksempler på fortolkning af affaldsfasens ophør. Dommen C-358/11 er således et relevant fortolkningsbidrag efter affaldsdirektivets artikel 6 stk. 4, til fastlæggelse af, hvorvidt affaldsfasen er ophørt.

Det er i strid med direktiv 2008/98/EFs formål og ordlyd, når Kommunen i sin afgørelse lægger vægt på, at genbrugstræet "udelukkende har gennemgået en sortering", og at sortering ikke kan udgøre en nyttiggørelse...

Nyttiggørelse er en operation, hvis hovedresultat er, at affald opfylder et nyttigt formål ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, der ellers ville være blevet anvendt til at opfylde en bestemt funktion, jf. affaldsbekendtgørelsens § 3, 36, herunder sortering. Med henblik på at nå til affaldsfasens ophør kan en nyttiggørelsesoperation være noget så enkelt som at "kontrollere affald for at konstatere, at det opfylder kriterierne for affaldsfasens ophør", jf. pkt. 22, sidste pkt., i præamblen til 2008/98/EF, og selvsagt også en sortering.

Allerede ved modtagelsen af genbrugsfraktionerne, herunder fraktionerne A2 og A4, er affaldsfasen således ophørt (og den er i hvert fald ophørt ved K ApS' frasortering af metal, plastik, sten, glas).

Det neddelte træprodukt, der resterer af det modtagne genbrugstræ - efter K ApS har frasorteret metal, plast og andre fremmedlegemer og flis-hugget dette - kan og bliver utvivlsomt anvendt uden at menneskers sundhed bringes i fare eller miljøet skades.

Dette følger allerede helt åbenbart af, at dele af træet jo netop anvendes lovligt i K ApS' spånpladeproduktion (fraktionen A1) og at den resterende fraktion, der afbrændes (A4) tillige helt eller delvist ville kunne anvendes i spånpladeproduktionen, men er fravalgt bl.a. for at få den rette sammensætning og kvalitet af spånpladerne.

Genbrugstræet har altså dermed været genstand for nyttiggørelse efter affaldsbekendtgørelsens § 4 stk. 5 nr. 1.

3.3.3 C-440/00 Mayer Parry Recycling

Kommunen anfører på side 4 i sin afgørelse af 5. april 2017 at nyttiggørelse skulle forudsætte egentlig indarbejdelse i et færdigt produkt, og henviser til dommen C-444/00 Mayer Parry Recycling til støtte herfor.

Dommen C-444/00 Mayer Parry Recycling kan, som anført ovenfor, ikke anvendes på denne sag, herunder navnlig fordi den angik Direktiv 94/62 om emballage og emballageaffald og særligt genvindingsbegrebet efter dette direktiv.

Af dommens præmis 57 fremgår direkte, at Direktiv 94/62 er *lex specialis* i forhold til dagældende affaldsdirektiv (Direktiv 75/442/EØF) og dermed havde forrang for affaldsdirektivet i situationer, som reguleres specifikt af Direktiv 94/62. Denne sag angår utvivlsomt ikke emballage, hvorfor dommen ikke finder direkte anvendelse.

Af dommens præmis 57 fremgår:

"Heraf følger, at direktiv 94/62 skal anses for en speciallov (*lex specialis*) i forhold til direktiv 75/442, således at bestemmelserne i direktiv 94/62 har forrang for bestemmelserne i direktiv 75/442 i situationer, som det specifikt tager sigte på at regulere."

Dommen omhandlede en britisk ordning kaldet "Producer Responsibility Obligations (Packaging Waste) Regulations 1997", som vedrørte forpligtelser forbundet med producentansvar på området for emballageaffald jf. dommens præmis 19.

Den nationale lovgivning gennemførte forpligtelser for sådanne producenter ang. genanvendelse og genvinding, og definitionerne af disse begreber blev gentaget fra direktiv 94/62 "Om emballage og emballageaffald" jf. tillige præmis 19.

Efter ordningen fik affaldsproducenter mulighed for at aflevere deres emballageaffald til godkendte "oparbejdere", mod at disse udstedte såkaldte "Packaging Waste Recovery Notes", som affaldsproducenten kunne benytte til at dokumentere genvindings- og genanvendelsesforpligtelsernes opfyldelse.

Twisten som affødte de præjudicielle spørgsmål var herefter, om Mayer Parry med rette var nægtet registrering som oparbejder, som følge af, at de processer virksomheden foretog ikke udgjorde genvinding /-anvendelse efter national ret og dermed efter direktiv 94/62 om emballage og emballageaffald.

Om dette direktivs sammenhæng med det dagældende affaldsdirektiv (direktiv 75/442) angiver domstolen i præmis 52, at (vores understregning):

"Direktiv 94/62 indeholder bestemmelser, der er specifikke eller som supplerer direktiv 75/442, i henhold til nævnte artikel 2, stk. 2, med henblik på at regulere håndteringen af en bestemt affaldskategori, nemlig emballageaffald."

I præmis 57 angives, at direktiv 94/62 dermed er *lex specialis* i forhold til affaldsdirektivet, hvorfor dommen C444/00 ikke udgør et relevant fortolkningsbidrag for nyttiggørelsesoperationen i nærværende sag.

I dommens afsluttende præmisser foretager domstolen en bedømmelse af, om genvindingen efter direktiv 94/62 bevirker, at affaldsfasen er ophørt efter affaldsdirektivet. Dette besvarer domstolen bekræftende, men besvarelsen og den vurdering, der ligger til grund herfor, foretages i forhold til emballageaffaldsdirektivet.

Det angives i præmis 91...:

"For det første fremgår det af denne doms præmis 86 og 87, at en producent, der fremstiller blokke, plader eller ruller af stål på grundlag af materiale i klasse 3B, som hidrører fra affald fra metalemballage, foretager en »genvinding« i henhold til direktiv 94/62. For det andet fremgår det af denne doms præmis 75, at på det tidspunkt, hvor emballageaffaldet er genvundet i dette direktivs forstand, skal det ikke længere betragtes som emballageaffald i henhold til dette direktiv, og derfor heller ikke i henhold til direktiv 75/442. Heraf følger, at blokke, plader eller ruller af stål, som fremstilles på grundlag af materiale i klasse 3B hidrørende fra affald fra metalemballage, der er genvundet, ikke længere udgør »emballageaffald« i henhold til direktiv 94/62 og 75/442.

Det fremgår altså udtrykkeligt, at Domstolens fortolkning angår metalemballageaffald, og det fremgår også klart, at der ikke er sammenfald mellem nyttiggørelsesbegrebet efter direktiv 94/62/EF som C-444/00 angår og det dagældende affaldsdirektiv, hvorfor praksis vedrørende direktiv 94/62/EF ikke kan anvendes analogt på bedømmelsen efter affaldsdirektivet.

Dette fremgår også af ordlyden af artikel 6 nr. 3 i affaldsdirektivet, hvor det angives, at (vores understregning):

"Affald, der ophører med at være affald i overensstemmelse med stk. 1 og 2, ophører også med at være affald i forbindelse med de nyttiggørelses- og genanvendelsesmål, der er fastsat i direktiv 94/62/EF,

2000/53/EF, 2002/96/EF og 2006/66/EF og anden relevant fællesskabslovgivning, når kravene om genanvendelse og nyttiggørelse i denne lovgivning er opfyldt."

Direktiv 94/62/EF er det samme direktiv, der fortolkes i C-444/00. Formuleringen i artikel 6 nr. 3 i affaldsdirektivet forudsætter således, at der er tale om to separate bedømmelser af nyttiggørelse i relation til affaldsfasens ophør efter henholdsvis direktiv 94/62/EF og affaldsdirektivets artikel 6. Kun hvis betingelserne i lex specialis i direktiv 94/62/EF også opfyldes, er affaldsfasen ophørt.

Artikel 6 nr. 3 i affaldsdirektivet ville savne mening, hvis ikke det var muligt at tilfredsstille nyttiggørelseskriteriet efter affaldsdirektivets artikel 6 nr. 1 uden samtidig at tilfredsstille kriteriet i direktiv 94/62/EF.

Nyttiggørelsesbedømmelsen er derfor ikke sammenfaldende efter de to direktiver, hvorfor praksis angående direktiv 94/62/EF utvivlsomt ikke kan overføres direkte til nærværende sag, der angår ikke blot dagældende affaldsdirektiv, men det ad flere omgange reviderede affaldsdirektiv.

Af disse grunde kan principperne i dommen C-440/00 Mayer Parry Recycling ikke - som påstået af Kommunen - anvendes uden videre på det genbrugstræ, der behandles hos K ApS

Kommunens fortolkning er derudover uforenelig med formålet med nugældende direktiv (2008/98/EF), der netop tilsigter at nedbringe miljøbelastningen ved at fremme anvendelsen af affald, således at det erstatter anvendelsen af andre materialer, der ellers ville være blevet anvendt, jf. de anførte miljøhensyn i pkt. 8 og 19 i affaldsdirektivets (direktiv 2008/98/EF) præambel, artikel 4, stk. 1, 15) hvor begrebet "nyttiggørelse" defineres, samt artikel 6 om affaldsfasens ophør.

Formålet med lovændringen var som nævnt ovenfor i pkt. 3.3.1 blandt andet et ønske om i højere grad at kunne anvende affald som en "ressource" frem for at skulle bortskaffe affald og altså at fremme nyttiggørelsen af affald og dermed bevare de naturlige ressourcer. I nærværende sag pågår der netop en proces, hvor fraktioner fra savværksflis og genbrugstræ erstatter råtræ fra skove.

Såfremt C-444/00 trods ovenstående alligevel inddrages som fortolkningsbidrag, fastslår den nyere afgørelse efter det gældende affaldsdirektiv C-358/11 Lapin Elinkeino, at der ikke i gældende EU-ret er krav om indarbejdning i et færdigt produkt, før et stof eller genstand kan anses for nyt-

tiggjort efter affaldsdirektivets artikel 6 og dermed heller ikke efter affaldsbekendtgørelsens artikel 4 stk. 5.

3.3.4 Sammenfatning vedrørende nyttiggørelse

Sammenfattende forudsætter nyttiggørelse eller en nyttiggørelsesoperation derfor ikke genanvendelse i direktivets og affaldsbekendtgørelsens forstand, idet en nyttiggørelsesoperation kan udgøres af en række forskellige forhold, og det må vurderes konkret i den enkelte situation, om der er sket nyttiggørelse ud fra de faktiske omstændigheder.

Der kan heller ikke, på baggrund af den ovenfor angivne praksis, udledes et krav om indarbejdning af brændselsfraktionerne i et endeligt produkt, før nyttiggørelse har fundet sted.

3.4 Træfraktionerne er almindeligt anvendt til specifikke formål, affaldsbekendtgørelsen § 4, stk. 5, nr. 2

For at træfraktionerne ikke længere er affald kræves det endvidere, at træfraktionerne er almindeligt anvendt til specifikke formål, jf. affaldsbekendtgørelsen § 4, stk. 5, nr. 2.

Det træprodukt, der resterer efter sortering og neddeling, vil kunne anvendes - og anvendes til dels også - i spånpladeproduktion. Dette gælder helt åbenbart for fraktion A1, der faktisk indgår i den videre produktion.

For så vidt angår fraktion A4, der afbrændes, ville denne også i større grad kunne anvendes i produktionen, hvilket K_{ApS} imidlertid fravælger blandt andet af kvalitetsmæssige hensyn. Også denne fraktion kan således potentielt indgå direkte som råvare i $K_{ApS'}$ produktion af spånplader.

Det er således faktisk forkert, når Kommunen i sin afgørelse lægger vægt på, at genbrugstræet ikke er almindeligt anvendt til specifikke formål...

Betingelsen i affaldsbekendtgørelsen § 4, stk. 5, nr. 2, er således opfyldt, hvilket heller ikke er bestridt af Kommunen.

3.5 Der findes et marked og efterspørgsel for træfraktionerne, affaldsbekendtgørelsen § 4, stk. 5, nr. 3

Det gøres overordnet gældende, at der findes et marked for og efterspørgsel efter genbrugstræ, herunder brændselsfraktionerne A4 og S2.

Fraktion A4, som er den del, der afbrændes, vil, som nævnt ovenfor, også i større grad kunne anvendes i produktionen, hvilket dog er fravalgt bl.a. af kvalitetsmæssige hensyn. Idet træet derfor på dette tidspunkt er egnet til spånpladeproduktion, må det lægges til grund, at træet også vil kunne afhændes til andre spånpladeproducenter, og at der således er et marked for sådan træ.

Kommunen bestrider, at der findes et potentielt marked eller efterspørgsel efter disse brændselsfraktioner og har i den forbindelse gjort gældende, at det var kommunen, der henviste K ApS til virksomheden Combineering med henblik på afhændelse af brændselsfraktionerne.

K ApS bestrider det af kommunen udlagte hændelsesforløb vedrørende afhændelsen af brændselsfraktionerne.

K ApS fik i det tidlige forår 2017 kendskab til og rettede herefter henvendelse til virksomheden Combineering, der er specialiseret i udvikling af nye løsninger for nyttiggørelse af industrielle restprodukter.

Som det fremgår af korrespondancen mellem K ApS og Combineering ... blev der i marts 2017 afholdt møde mellem K ApS og Combineering. Af mailen, der er afsendt af Business Unit Manager, Søren Kuch Svenningsen fra Combineering, fremgår:

"Tak for mødet hos jer, hvor vi fik lejlighed til at præsentere vores ideer til et fremtidigt samarbejde mellem K ApS og Leca."

At der i mailen er anført "samarbejdet mellem K ApS og Leca" skyldes, at Combineering afhenter træmaterialet hos K ApS for at det kan indgå i et brændselsmix, der skal nyttiggøres hos Leca Danmark A/S.

Af mailkorrespondancen fremgår desuden, at der fra marts 2017 pågik løbende drøftelser mellem K ApS og Combineering om indholdet og rammerne for samarbejdsaftalen. Efter en række møder og drøftelser indgik K ApS den 3. december 2019 en aftale med Combineering om aftagning af de pågældende brændselsfraktioner.

Kommunens anvisning ... er dateret 15. januar 2020. Det var således først længe efter K ApS havde kontaktet og var i dialog med Combineering om et samarbejde og desuden havde indgået en samarbejdsaftale, at kommunen blev inddraget i den afsluttende fase i forbindelse med aftalen om Combineerings aftagning af brændselsfraktionerne.

At aftalen mellem K ApS og Combineering om aftagning af brændselsfraktionerne kom således i stand på K ApS' egen foranledning og uden kommunens involvering fremgår desuden af det af kommunen fremlagte ...; " K ApS har efterfølgende lavet en aftale med Combineering".

At kommunen foretager en formel anvisning af brændselsfraktionerne til Combineering, er uden betydning for vurderingen af, om der foreligger et marked for brændselsfraktionerne i relation til affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 3, idet der allerede længe inden kommunens involvering var pågået drøftelser, forhandlinger og indgået en samarbejdsaftale mellem K ApS og Combineering, hvilket netop viser, at der er et marked for brændselsfraktionerne.

Kommunen har som støtte for deres anbringende om, at der ikke var et marked for brændselsfraktionerne, desuden lagt vægt på, at det af anvisningen ... fremgår, at Århus Forbrændingsanlæg ikke ønskede at aftage brændselsfraktionerne. Årsagen hertil var, at brændselsfraktionerne var støvende. Såfremt brændselsfraktionerne havde været presset til piller, havde disse imidlertid uden problemer kunnet afhændes til Århus Forbrændingsanlæg.

Dette kan ikke tages som et generelt udtryk for, at der ikke findes et marked for brændselsfraktionerne, men derimod alene, at den konkrete potentielle aftager (her Århus Forbrændingsanlæg) ikke havde interesse i at aftage brændselsfraktionerne - hvilket alene skyldtes brændselsfraktionernes form.

Kommunen betragtning om økonomisk værdi, savner hjemmel i affaldsbekendtgørelsens ordlyd, og det bestrides, at dette skulle have nogen relevans for bedømmelsen af, hvorvidt der findes et marked og en efterspørgsel for træfraktionerne i affaldsbekendtgørelsens forstand.

Det er derfor fortsat K ApS' opfattelse, at der findes et marked for efterspørgsel af udsorteret genbrugstræ som det, der udgør brændselsfraktionerne A4 og S2 i nærværende sag. Betingelsen herom i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 3 er således opfyldt.

Et eksempel på at lignende flismateriale rent faktisk indkøbes til brug for spånpladeproduktion ses fremlagt i ..., der viser kravsspecifikation fra K ApS' tyske søstervirksomhed, K ApS GmbH, når denne indkøber flis af genbrugstræ.

Som dokumentation for, at der er et marked for sådan udsorteret genbrugstræ – og at træet er almindeligt anvendt til specifikke formål – er der fremlagt en artikel fra Wood Supply fra 2016... Det fremgår af artiklen, at Vestforbrænding, som er Danmarks største affaldsselskab, både har solgt genbrugstræ til Novopan og en spånpladeproducent i Tyskland.

Det fremgår videre af Teknologisk Instituts udgivelse fra 2019 om træ i den cirkulære økonomi, at der er et marked for udsorteret genbrugstræ, samt at det fortrinsvist anvendes til spånpladeproduktion i Danmark og det nordlige Tyskland ...

Det er uforståeligt, hvorfor Kommunen insisterer på at kvalificere genbrugstræ, som der dokumenteret er et marked for, som værende affald. Et af formålene med affaldsdirektivet er jo netop at fremme nyttiggørelsen af affald for at bevare de naturlige ressourcer, og direktivet skal bidrage til, at EU i højere grad bliver et "genanvendelsessamfund", der søger at undgå affaldsproduktion og anvender affald som en ressource, jf. pkt. 8 og 25 i præamblen til 2008/98/EF.

EU-Kommissions Joint Research Centre har i 2010 udarbejdet en rapport angående vurdering af affaldsstrømme i forhold til kriterierne for affaldsfasens ophør efter affaldsdirektivet.... I rapporten behandles bl.a. træaffald.

Rapportens afsnit 7.4 angående træ, angiver som en hovedkonklusion, at:

"The waste [sic] wood market is more and more internationalized. A growing competition between wood recycling as material and recovery as energy is leading to increasing market prices. Furthermore, seasonal and quality variations are also factors affecting the price".

Der er således lagt til grund i rapporten, at der generelt er et marked for affaldstræ i Europa.

På rapportens ... henvises til "recycled wood scrap". Det angives om dette, blandt de fremhævsende måder at anvende dette, er "production of derived timber products", altså i andre træprodukter. Spånpladeproduktion (engelsk: "fibreboards") nævnes ... som et hovedprodukt fra træindustrien.

På rapportens ... angives det endeligt, at:

"In the material recycling market, wood-based panel manufacturers are one of the major consumers of recycled woodchips (...)"

Rapporten og de nævnte uddrag dokumenterer således sædvanligheden af at anvende flisdelt træprodukt fra genbrugstræ i f.eks. spånpladeproduktion, ligesom den underbygger, at der eksisterer et marked herfor.

3.6 Opfylder tekniske krav og gældende lovgivning, affaldsbekendtgørelsen § 4, stk. 5, nr. 4

K ApS' spånpladeprodukter, i hvilke træfraktionen A1 indgår, er fuldt ud lovlige, hvorfor betingelsen i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 4, nr. 2 er opfyldt. Dette ses ikke at være bestridt af Kommunen.

Tilsvarende må gælde for den fraktion af træet der afbrændes (A4), når dette sker i overensstemmelse med gældende regler på området.

3.7 Træfraktionerne kan anvendes uden negative indvirkninger på miljø eller menneskers sundhed, affaldsbekendtgørelsen § 4, stk. 5, nr. 5

I C-358/11 Lapin Elinkeinos præmis 59 opstillede EU-Domstolen det kriterium for nyttiggørelse, at et stof er omdannet til et brugbart produkt, der kan anvendes uden at menneskets sundhed og miljøet bringes i fare. Den relevante betingelse i relation til miljøpåvirkning er kriteriet i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 5.

I nærværende sag er den relevante bedømmelse således, om materialet af genbrugstræ efter sortering og flishugning kan anvendes i spånpladeproduktion uden at menneskets sundhed bringes i fare og miljøet skades. Dette underbygges tillige af Professor dr. Jur. Peter Paghs udsagn ...:

"[...] Novopan opkøber affaldstræ til brug for produktionen af spånplader, og at anvendelsen af affaldstræet i produktionen sker uden, at det medfører sundhedsfare og uden at miljøet skades."

Og videre ...:

"Det afgørende er alene, om produktet opfylder de relevante produktkrav til den pågældende anvendelse, og at anvendelsen ikke medfører skade på mennesker eller miljø."

Det gøres i den forbindelse gældende, at det træmateriale, der består efter genbrugstræet er sorteret og neddelt mv. efter modtagelsen hos K ApS kan anvendes og bliver anvendt lovligt i K ApS' spånpladeproduktion. Dette følger også direkte af, at den del af materialet rent faktisk indgår i de færdige spånplader. Dette anføres også af Miljøstyrelsen...,

hvor det angives at det for såvel savværksflis, råtræ og genbrugstræ gælder, at "noget går fra til den færdigproducerede spånplade".

Vurderingen af, om anvendelse sker uden "at menneskets sundhed bringes i fare" efter C-358/11 Lapin Elinkeinos præmis 59 skal følgelig foretages i forhold til anvendelsen i spånpladeproduktionen hos K ApS ikke i forhold til afbrænding og oplag mv., som gjort gældende af Kommunen...

Kommunen inddrager i processkrift af 4. november 2019 ...over tre sider generelle forhold omkring K ApS' miljøgodkendelse og dermed hele K ApS' fabrik og, i relation hertil, forhold omkring bl.a. flyveaske og slagter fra fyringsanlæg, overfladevand, jordbundsprøver og vandmiljø i Pindstrup bæk.

Alle disse forhold savner enhver adækvat sammenhæng med et enkeltstående punkt i bedømmelsen af træfraktioner til spånpladeproduktions affaldsstatus efter affaldsbekendtgørelsen. Irrelevansen af disse momenter underbygges i øvrigt også af, at disse forhold ikke er inddraget i Kommuns afgørelse af 5. april 2017.

Vurderingen af kriteriet i affaldsbekendtgørelsen § 4, stk. 5, nr. 5 skal foretages i forhold til anvendelsen af træet i K ApS' spånpladeproduktion og ikke under inddragelse af alle virksomhedens eventuelle miljøforhold.

Sagen angår således ikke en generel miljømæssig vurdering af virksomheden K ApS eller dennes tekniske anlæg, hvorfor den retlige subsumption af de faktuelle forhold omkring brændselsfraktionerne ikke nødvendigvis gør en sådan.

Dette følger desuden direkte af, at der efter ordlyden i affaldsbekendtgørelsen ses på det pågældende "stof" eller "genstand" og ikke på den virksomhed, der anvender stoffet eller dennes generelle forhold. Inddragelse af forhold, der ikke relaterer sig direkte til stoffet, og herunder til anvendelsen af dette, savner således hjemmel i bekendtgørelsen.

Det er derfor ikke relevant for bedømmelsen efter affaldsbekendtgørelsens § 4 stk. 5 eller § 2 stk. 2, når Kommunen i duplikken side 1 og i processkrift af 16. juli 2018 ...inddrager spørgsmålet om emissionsgrænser fra K ApS' forbrændingsanlæg.

Emissioner fra et anlæg indtræder, uanset hvilket brændsel man indfyrrer i det pågældende anlæg, og koncentrationen af stoffer i anlæggets emissioner - hvilket er det, der vurderes ved emissionsgrænser - er i høj grad af-

hængig af den tekniske konfiguration og indretning af forbrændingsanlægget, røggasrensning og filtre mv.

Det savner derfor mening at inddrage emissioner i den retlige subsumption af affaldsfasen eller biproduktbedømmelsen for det indfyrede brændsel, idet en virksomhed da ville kunne afgøre, om det der indfyres er op hørt med at være affald eller ej, blot ved f.eks. at modificere deres røggasrensning. Dette er utvivlsomt ikke tilfældet.

Hertil kommer, at Kommunen, såfremt anvendelse som brændsel alligevel skal inddrages i vurderingen af affaldsfasens ophør - hvilket bestrides - ikke påviser en sammenhæng mellem fraktionerne A4 og S2s indfyring og eventuelle overtrådte emissionsgrænser, der i øvrigt heller ikke er dokumenteret.

Tværtimod fremgår det af de af Kommunen fremlagte rapporter ... i såvel rapporten for marts 2016 ..., for maj 2016 ... og for december 2016 ... under punkt 2.2 at:

"Koncentrationen af formaldehyd er fundet til et niveau lavere end den oplyste emissionsgrænseværdi".

Kommunens argumentation om emissionsgrænser indebærer endvidere en cirkelslutning. Kommunen lægger til støtte for sin påstand til grund, at der indfyres affald, idet Kommunen "har afgjort dette". Det er netop denne afgørelse, der er indbragt med nærværende sag. Kommunens anbringende er dermed, at den indbragte afgørelse er korrekt, blot fordi Kommunen har truffet den, hvilket selvsagt ikke er korrekt.

Det er tilsyneladende ubestridt, at anvendelsen af træet i K ApS' spå-npladeproduktion kan ske - og konkret sker - uden negative indvirkninger på miljø eller menneskers sundhed, og derfor er i overensstemmelse med kriteriet i affaldsbekendtgørelsen.

Såfremt der skal anlægges en "helhedsvurdering", som angivet af Kommunen - hvilket bestrides - så må kriteriet i overensstemmelse med formuleringen i C-358/11 præmis 59 være, at en sådan anvendelse kan ske uden negative indvirkninger på miljø mv.

Såfremt udskiftning og opdatering af elementer i produktionsapparat mv. kan medføre, at konkrete forureningsforhold andre steder i virksomheden bringes til ophør, må dette i sig selv bevirke, at anvendelsen af træfraktionerne - ud fra en "helhedsvurdering" - kan ske uden negative indvirkninger, og at betingelsen i affaldsbekendtgørelsen er opfyldt.

Hertil bemærkes, at K ApS forventer pr. 2. kvartal af 2020 at have etableret ny filterløsning på virksomhedens forbrændingsanlæg, hvorefter emissionsgrænser nedbringes. Miljøstyrelsen har i øvrigt ved afgørelse af 29. august 2019 accepteret, at K ApS - mod foretagelse af præstationsmålinger frem til implementeringen af denne løsning - fortsætter driften af forbrændingsanlægget. Forbrændingsanlægget og emissionerne - og de miljømæssige indvirkninger, der måtte være i denne henseende - er således godkendt af Miljøstyrelsen.

Som anført af professor dr. Jur. Peter Pagh i responsummet..., så er der hverken i affaldsdirektivets artikel 6 eller i affaldsbekendtgørelsens § 4 stk. 5, pkt. 5 hjemmel til at lægge vægt på, om træet er "helt rent", og dette udtryk forefindes da heller ikke i de nævnte bestemmelser.

Det bemærkes i tillæg hertil, at COWI på side 14 i forureningsundersøgelsen ... i relation til oplag af brændselstræ bemærker, at kilden til den fundne forurening "ikke kan fastlægges med sikkerhed", og at det dermed heller ikke kan fastslås at stamme fra oplag af brændselstræ, endsige fra fraktionerne A4 og S2.

Kommunen henviser på side 2 i processkrift 1 af 16. juli 2018 ... til et citat angående overskridelse af grænseværdier fra en redegørelse for håndtering af overfladevand udarbejdet af COWI Den citerede passus angives i COWIs rapport som et citat fra Miljøstyrelsen i rapportens indledning og tjener som motivation for udarbejdelsen af rapporten, og er altså ikke en konklusion i rapporten. Rapporten kobler endvidere heller ikke forurening direkte sammen med stofindhold i det neddelte og sorterede genbrugstræ, der indgår i brændselsfraktionerne.

For så vidt angår K ApS' overfladevand bemærkes endvidere, at det af analyserapporten ... fremgår, at prøvetagningssted er udløb til Pindstrup bæk. Det kan således ikke herudfra konstateres, hvorvidt de stoffer, der er fundet ved prøverne har nogen som helst relation til træmaterialet eller fraktionerne A4 og S2, idet dette udløb må antages at tjene til afløb for overfladevand fra større dele af K ApS' fabriksområde.

Kommunen har således ikke dokumenteret, at anvendelsen af det sorterede og neddelte træprodukt, der fremkommer fra genbrugstræet og som indgår i fraktionerne A4 og S2, har generelle negative indvirkninger på miljø eller menneskers sundhed.

Anvendelsen af genbrugstræ har en overordnet set positiv indvirkning på miljøet, og begrundelsen i Kommunens 3. bullet i afgørelsen er således også åbenbart forkert....

Genanvendelse af rent træ til spånpladeproduktion har navnlig den fordel, at der ikke gøres brug af jomfruelige materialer, hvilket nødvendiggør fældningen af nye træer. Sammenlignet med energiudnyttelse ved kraftvarme er spånpladeproduktion efter Teknologisk Instituts vurdering på de fleste punkter også et bedre miljømæssigt alternativ, da der er mindre miljøpåvirkning, og træaffaldet får lov at leve videre i den cirkulære økonomiske proces....

Det fremgår af samme sted, at der kan opstå en udfordring, hvis træ, der ikke er helt rent (imprægneret træ), har sneget sig ind i produktionen. I så fald bindes nogle af de forurenende stoffer i spånpladerne, og løsningen udgør derfor en potentiel miljøbelastning senere. Afhængig af, hvordan de forskellige miljøpåvirkningsparametre vægtes, eksempelvis de toksiske effekter, kan dette være af betydning.

Løbende kontrol af spånpladerne sikrer imidlertid, at pladerne ligger under grænseværdierne for udvalgte kemiske forbindelser. Så selv om dette ifølge Teknologisk Institut kan være en bekymring, er det ikke et problem i praksis. Dette er ubestridt.

Af den fremlagte kravsspecifikation for umalet indendørs træ udarbejdet af Vestforbrænding i forbindelse med udbudsmateriale fra 2019 ... fremgår, at "[t]ræet er en sortering fra Vestforbrændings genbrugsstationer, som består af umalet indendørs træ, der kan genanvendes i bl.a. spånpladeproduktion", jf. side 1, afsnit 1, andet afsnit ..., og at "træet overholder de almindelige grænseværdier for tungmetaller mm. hos spånpladefabrikker", jf. side 2, andet afsnit ..., med henvisning til bilag B i kravsspecifikationen.

Alternativet til at købe genbrugstræ sorteret for fremmedlegemer og neddelt til grovflis ville være, at det udsorterede genbrugstræ skulle bortskaffes, og at K ApS skulle indkøbe jomfrueligt træ, som så ligesom genbrugstræet ville skulle undergives en frasortering ud fra kvalitet, hvorved der ville fremkomme fraktioner svarende til fraktionerne A2 og A4 (sådan som der allerede sker i dag, jf. fraktionen R2, som Kommunen vurderer er et biprodukt).

Dette ville være den miljømæssigt værste overordnede valgmulighed efter det EU-retlige affaldshierarki, som fastlægger en generel prioritetsrækkefølge for, hvad der udgør den bedste valgmulighed inden for affaldslov-

givning og -politik, jf. pkt. 31 i præamblen til 2008/98/EF samt dettes artikel 4.

3.8 Biproduktvurdering

Såfremt affaldsfasen er ophørt, vil brændselsfraktionerne A4 og S2 udgøre et biprodukt i overensstemmelse med affaldsbekendtgørelsens § 2, stk. 2. Dette følger også af Miljøstyrelsens vurdering af fraktionen R2 i udtalelse af 12. juni 2014 ..., og dette har Kommunen heller ikke i afgørelsen eller i øvrigt bestridt.

Der er ikke i afgørelsen ... taget stilling til, om fraktionerne A2 og A4 – ligesom R2 – skulle være biprodukter, såfremt affaldsfasen er ophørt, hvilket det gøres gældende, at den er, jf. afsnit 3.2 ovenfor. Dette kan imidlertid heller ikke gøres til et tema i retssagen, da domstolene ikke har kompetence til at træffe sådanne myndighedsbeslutninger.

Det gøres dog ex tunc gældende, at der er tale om biprodukter, jf. bemærkningerne straks nedenfor, og Kommunens egen vurdering af fraktionen R2, som Kommunen selv vurderer er et biprodukt.

At fraktionerne A4 og S2 på tidspunktet for indfyring udgør biprodukter efter affaldsbekendtgørelsens § 2 stk. 2, skal ses i sammenhæng med hovedanbringendet om, at affaldsfasen er ophørt for det materiale, hvorfra fraktionerne A4 og S2 fragår. Fraktionerne er således resultat af en produktionsproces som primært sigter mod fremstillingen af spånplader jf. ordlyden af affaldsbekendtgørelsens § 2.

Kommunen henviser i sit svarskrift til, at brændselsfraktionen S2 ikke kan indgå i spånpladeproduktion. Dette er for det første ikke det relevante kriterium i bedømmelsen af fraktionen S2, og det er for det andet også udklaret, at fraktionen ikke kan indgå i spånpladeproduktion.

Fraktionen S2 fragår på et senere tidspunkt, og K ApS gør gældende, at S2 er et biprodukt, og bedømmelsen af S2 derfor skal foretages efter affaldsbekendtgørelsens § 2, stk. 2 om biprodukter.

Det relevante bedømmelse i forhold til S2 og A4 er konkret videreanvendelse som brændsel til generering af varme, der anvendes i K ApS' spånpladeproduktion. Afbrænding foretages lovligt og under iagttagelse af gældende miljølovgivning på området.

Fraktionen S2 fremkommer, som beskrevet, når en fraktion af de sammenblandede træprodukter fra råtræ og genbrugstræ (A1), der benyttes i spån-

pladeproduktionen, frasorteres ved spånseparering og anvendes til forbrænding.

Som redegjort for i afsnit 3.2 ovenfor ophører affaldsfasen for det genbrugstræ, der anvendes af K ApS i deres produktion efter sortering og flishugning. Den del af det tidligere genbrugstræ, der går videre i produktionen (A1) er derfor ikke affald.

Det følger derfor, at der ikke indgår affald i den blanding af træ, som fraktionen S2 kommer fra. Den relevante bedømmelse af S2 foretages derfor efter affaldsbekendtgørelsens § 2 stk. 2 om biprodukter.

S2 genanvendes som brændsel i K ApS' forbrændingsanlæg til generering af varme, der anvendes i K ApS' spånpladeproduktion, og dette sker uden videre forarbejdning. Afbrænding foretages lovligt og under iagttagelse af gældende miljølovgivning på området. Endvidere opstår fraktionen S2 naturligt som led i den spånseparering, der nødvendigvis indgår i K ApS' produktion af spånplader.

Fraktionen S2 opfylder dermed alle krav i affaldsbekendtgørelsens § 2 stk. 2 og udgør dermed et biprodukt og ikke affald i medfør af denne bestemmelse.

Kommunen har i afgørelsen af 5. april 2017 foretaget en analyse af den fraktion af råtræ fra skove, der fragår til forbrænding hos K ApS benævnt R2, ud fra biproduktbestemmelsen, ligesom Miljøstyrelsen i sagens bilag 5 ... også foretager denne analyse af R2. En analyse af A4 og S2 er fuldstændig analog hertil.

I den forbindelse bemærkes, at emissionsforhold ikke er afgørende for bedømmelsen af, hvorvidt betingelsen i § 2 stk. 2 opfyldes, allerede fordi den retlige subsumption af det indfyrede materiale da vil afhænge af de tekniske forhold omkring emissionerne, hvilket ikke er korrekt.

Bedømmelsen af affaldsfasens ophør efter affaldsbekendtgørelsens § 4 - og dermed også eventuel egnethed til anvendelse i spånpladeproduktion - skal foretages i forhold til det træprodukt, der er fremkommet efter sortering og flishugning af genbrugstræet hos K ApS

3.9 K ApS' egne beskrivelser af træet er ikke præjudicerende for den retlige vurdering

Kommunen har i processkrifter 4, 5 og 6 ... gjort gældende, affaldsfasen ikke er ophørt og at K ApS har givet udtryk for, at brændselsfraktio-

nerne A4 og S2 må betragtes som affald, idet K ApS bl.a. i relation til miljøgodkendelse har ageret som omfattet af bestemmelser om affaldsforbrænding.

Validiteten af dette argument bestrides. Det har ingen relevans i relation til den retlige vurdering af træfraktionerne A4 og S2, hvordan K ApS måtte have betegnet de pågældende fraktioner i relation til ansøgninger om miljøgodkendelser mv. Dette underbygges øvrigt også af Kommunen selv, der i processkrift af 4. november 2019 i relation til klassifikation af genbrugstræ angiver ..., at det ikke er afgørende, hvordan K ApS selv har "klassificeret" træmaterialet:

"Det afgørende for, om noget er "genbrugstræ", er således, hvad kommunen (og ikke virksomheden selv) har klassificeret det som."

Kommunen angiver dog selv i brev til miljøministeren ..., at K ApS råmaterialer er genbrugstræ (i modsætning til affaldstræ):

"Virksomhedens råmaterialer er overvejende genbrugstræ fra genbrugsstationer, samt i mindre grad indsamlings- og træforarbejdningsvirksomheder. Genbrugstræet forarbejdes til spåner, der indgår i virksomhedens produktion af spånplader."

Det afgørende for, om et stof er affald i miljølovgivningens forstand, er, om det konkret opfylder lovgivningens bestemmelser for at udgøre affald.

Miljøstyrelsen foretager da også en selvstændig materiel vurdering af brændselsfraktionerne ... og tillægger ikke tidligere korrespondance eller udsagn herom betydning i den forbindelse.

K ApS er adressat for en påklaget administrativ afgørelse fra Kommunen, hvorefter træfraktionerne angiveligt udgør affald efter affaldsbekendtgørelsen. At K ApS er nødsaget til at agere under iagttagelse denne afgørelse, indtil spørgsmål er afklaret ved dom nærværende sag, har ingen præjudicerende betydning for den retlige bedømmelse af træfraktionerne i nærværende sag.

K ApS har overfor brandmyndigheden betegnet de brændselsfraktioner, der ikke indgik direkte i fremstillingen af de færdige spånplader, men som dog er nødvendige og indgår i produktionen i kraft af, at fraktionerne afbrændes i K ApS' forbrændingsanlæg, hvor varmen anvendes til tørring og opvarmning af plademasse, som affaldstræ.

K ApS' betegnelse af brændselsfraktionerne bygger på en skelnen mellem om træmaterialet kunne anvendes som råvare (direkte) ved fremstillingen af spånplader, eller at det på anden vis (indirekte) kunne indgå i produktionen, eksempelvis ved afbrænding.

K ApS' betegnelser overfor brandmyndigheden er alene lægmandsbetragtninger baseret på, om brændselsfraktionerne indgår direkte eller indirekte i fremstillingen af spånplader, hvilket ikke er præjudicerende for den retlige vurdering efter affaldsbekendtgørelsen.

3.10 Sammenfatning

Sammenfattende gøres det gældende, at det træprodukt, der fremstår efter genbrugstræet, som K ApS har modtaget, er blevet frasorteret metalskrot og fremmedlegemer mv. til deponi og er blevet flishugget, ikke længere udgør affald.

Af dette følger direkte, at den fraktion, der går videre i K ApS' spånpladeproduktion (A1) ikke udgør affald, og at den del, der fragår direkte til forbrænding i K ApS' forbrændingsanlæg (A4) heller ikke udgør affald.

Idet fraktionen A1 er ophørt med at være affald, når den sammenblandes med de øvrige råvarer til spånpladeproduktionen, udgør den del, S2, der derefter frasorteres fra denne samlede blanding, heller ikke affald. Fraktionen S2 udgør derimod et biprodukt efter affaldsbekendtgørelsens § 2 stk. 2 og er dermed ikke affald.

..."

Syddjurs Kommune har i sit påstandsdokument af 6. april 2020 gjort følgende anbringender gældende:

"...

Til støtte for den nedlagte påstand om frifindelse gør Syddjurs Kommune følgende synspunkter gældende.

1. Den affaldsretlige klassifikation af brændselsfraktionerne

1.1 Affaldsbekendtgørelsen § 4, stk. 1-4

Som myndighed på affaldslovgivningsområdet afgør Syddjurs Kommune, om et stof eller en genstand *er* affald eller *ikke længere* er affald jf. affaldsbekendtgørelsens henholdsvis § 4, stk. 1, og stk. 4.

...

Det gøres overordnet gældende, at brændselsfraktionerne A4 og S2 ikke opfylder de kumulative kriterier i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5.

Fraktionerne skal dermed fortsat betragtes som affald i overensstemmelse med Syddjurs Kommunes afgørelse af 5. april 2017....

Til støtte herfor henvises til afsnit 1.4-1.6, hvor de kriterier i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, som parterne er særligt uenige om, gennemgås.

Forud for denne gennemgang af Syddjurs Kommunes anvendelse af det relevante regelgrundlag i forbindelse med afgørelsen gennemgås i afsnit 1.3 K ApS' egne tilkendegivelser om brændselsfraktionernes status og Syddjurs Kommunens fremførte synspunkter heroverfor.

1.3 K ApS' egne tilkendegivelser om brændselsfraktionernes status

Det bemærkes indledningsvis, at K ApS tidligere har betragtet brændselsfraktionerne A4 og S2 som værende affald....

Det var således først efter, at Skat traf afgørelse om, at K ApS skulle betale affaldsvarmeafgift, at K ApS ændrede sin hidtidige opfattelse og anmodede Syddjurs Kommune om en miljøretlig klassifikation af brændselsfraktionerne i henhold til affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 4, Efter denne bestemmelse kan Syddjurs Kommune som nævnt træffe afgørelse om, at affaldsfasen er ophørt.

K ApS har oplyst, at det modtagne genbrugstræ kan være "*limet, malet, overfladebehandlet, lakeret*", og at genbrugstræet kan "*indeholde små fremmedlegemer, som f.eks. søm, møbel- og dørbeslag, småsten, sand, glassplinter, papir- og plaststumper*"....

K ApS mener, at affaldsfasen må anses for ophørt senest på det tidspunkt, hvor K ApS foretager en frasortering af sten, plastik, glas og metal og efterfølgende flishugning af genbrugstræet, jf. fx stævningens punkt 103 ... og replikkens punkt 1-2

Syddjurs Kommune finder ikke, at der er nogen garanti for, at træet altid har været undergivet en sorteringsproces. For det tilfælde, at der sker en forudgående sorteringsproces, vil det desuden ikke være muligt at fjerne produkter som fx maling, lim og lak fra træet.

Det er Syddjurs Kommunes klare opfattelse, at det er nærliggende at antage, at den egentlige årsag til dette søgsmål er, at K ApS har en betydelig økonomisk interesse i at få fastslået, at brændselsfraktionerne ikke (længere) udgør affald efter affaldsreglerne, da K ApS derved kan undgå betaling af affaldsvarmeafgift til Skat.

Samtidig konstaterer Syddjurs Kommune, at K ApS har en anden økonomisk interesse i at få klassificeret træet som affald efter de brandtekniske forskrifter af 1. februar 1990 med senere ændringer (FSK nr. 60227), og at K ApS derfor bevidst har oplyst brandmyndigheden, at der er tale om "affaldstræ"...

Baggrunden for K ApS' oplysning til brandmyndigheden ses at kunne være, at de brandtekniske forskrifter fastsætter betydeligt lempeligere krav til oplag af affaldstræ end til oplag af produktionstræ/rent træ. Det er således muligt at oplagre større mængder, når der er tale om affald, samtidig med at afstandskravene er mindre restriktive...

At K ApS har en økonomisk interesse i at få fastslået, at der er tale om affald efter de brandtekniske forskrifter... Heraf fremgår, at K ApS på et møde med brandmyndigheden har oplyst følgende:

"[D]e, der var tilstede ved mødet [ansatte hos K ApS tilkendegav, at det er oplag af affald, de har på deres plads, idet det ellers ikke er muligt at håndtere oplagsmængderne. F [beredskabsinspektør] nævnte kort ved mødet, at han opfattede det således, at det var deres råvare, de havde oplag af, og derfor var det regler vedr. oplag af råvare, der gælder. De tilstedeværende [ansatte hos K ApS sagde derefter, at det er affald, de har oplag af, og at det derfor er de regler, der gælder for oplag af affald, der skal følges."

Samlet gøres det gældende, at det kan konstateres, at K ApS' opfattelse af, om brændselsfraktionerne er affald, afhænger af den interesse, som K ApS har i den konkrete situation.

Videre gøres det gældende, at affaldsfasen ikke kan anses for ophørt allerede fordi, at K ApS selv har betragtet – og undertiden fortsat betragter... brændselsfraktionerne A4 og S2 som værende affald.

Hvis retten mod forventning måtte være uenig heri, gøres det gældende, at affaldsfasen heller ikke kan anses for ophørt, da kriterierne i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, ikke er opfyldt, jf. afsnit 1.4-1.6 nedenfor.

1.4 Affaldsfasens ophør – nyttiggørelsesbegrebet, jf. § 4, stk. 5, nr. 1

Det gøres gældende, at der ikke er sket en nyttiggørelsesoperation for brændselsfraktionerne A4 og S2, og dermed at kriteriet i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 1, hvorefter affald kan ophøre med at være affald, ikke er opfyldt.

Efter Syddjurs Kommunes vurdering ophører brændselsfraktionerne først med at være affald, når de er endeligt nyttiggjorte. Dette betyder efter praksis, at fraktionerne A4 og S2 skal være indarbejdet i et færdigt produkt, før fraktionerne kan anses for at være ophørt med at være affald.

Til støtte herfor henvises til dommen C-444/00 (Mayer Parry Recycling), som Miljøstyrelsen også har inddraget i sin udtalelse forud for Syddjurs Kommunes afgørelse om affaldsklassificeringen....

I dommen fandt EU-Domstolen, at det sorterede metalskrot fortsat udgjorde affald. EU-Domstolen udtalte således, at først på det tidspunkt, hvor metalskrottet var omdannet til plader, blokke eller ruller, ophørte det med at være affald.

Som også anført af Miljøstyrelsen... kan affaldsfasen derfor først anses for ophørt, når brændselsfraktionerne er endeligt nyttiggjort; dvs. genanvendt i K ApS' endelige spånpladeprodukt eller til træpiller af rent træ.

En sådan genanvendelse kan ikke konstateres at være sket i sagen, da brændselsfraktionerne A4 og S2 ikke er nyttiggjort, alene fordi de har gennemgået en sorteringsproces. En sorteringsproces kan efter Syddjurs Kommunes vurdering – og Miljøstyrelsens – ikke ligestilles med en nyttiggørelsesproces i forhold til vurderingen af, om en genstand er ophørt med at være affald.

At brændselsfraktionerne A4 og S2 ikke kan indgå i K ApS' endelige spånpladeprodukt – og dermed ikke er endeligt nyttiggjorte – underbygges også særligt af ... og... i K ApS' processkrift af 26. august 2019.

Som eksempel fremgår det af..., at fraktionen S2 er for småt til at indgå i produktionen af spånpladerne, og at der er tale om flis af lav kvalitet, eller flis som på anden måde er uønsket i spånpladeproduktionen, hvorfor det frasorteres og i stedet anvendes til varmeproduktion.

Det gøres på den baggrund samlet gældende, at hverken brændselsfraktionen A4 eller S2 kan benyttes til spånpladeprodukter, og at fraktionerne alene har gennemgået en sorteringsproces og derfor ikke er endeligt nyttiggjorte. Allerede fordi, at nyttiggørelseskriteriet i affaldsbekendtgørel-

sens § 4, stk. 5, nr. 1, ikke er opfyldt, skal fraktionerne A4 og S2 fortsat betragtes som affald.

Det bestrides desuden, at det forhold, at dommen C-444/00 (Mayer Parry Recycling) angår emballagedirektivet, medfører, at dommen ikke kan anvendes som fortolkningsbidrag i sagen.

Til støtte herfor henvises til dommens præmis 53, hvoraf følgende fremgår:

"Direktiv 75/442 [om affald] er imidlertid fortsat af stor betydning for fortolkningen og anvendelsen af direktiv 94/62 [om emballage]."

Videre henvises til Miljøstyrelsens udtalelse...:

"Dommen slår desuden fast, at fortolkningen ikke vil være en anden, hvis begreberne af "genindvinding" ("recycling" dvs. genanvendelse) og "affald", som direktiv 75/442/EØF (det første affaldsrammedirektiv) henviser til, tages i betragtning."

Også i den juridiske litteratur er der enighed om, at dommens præmisser er retningsgivende for andre sager, der alene vedrører affaldsdirektivet, jf. fx "Miljøretten 3", 2. udgave, 2006, Ellen Margrethe Basse...:

"Selv om dommen [C-444/00] er baseret på en fortolkning af emballagedirektivet, forekommer principperne for afgrænsning af en sådan karakter, at de er gældende for nyttiggørelse af alt affald."...

Det ligger således fast, at selvom direktiv om emballageaffald udgør lex specialislovgivning, kan dommen anvendes til afgrænsning af, hvornår et produkt eller en genstand ophører med at være affald.

1.5 Affaldsfasens ophør – marked eller efterspørgsel, jf. § 4, stk. 5, nr. 3

Det gøres gældende, at der ikke findes et potentielt marked eller efterspørgsel efter brændselsfraktionerne A4 og S2, og kriteriet i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 3, er dermed heller ikke opfyldt.

Til støtte herfor henvises til, at ^{K ApS} har henvendt sig til Syddjurs Kommune og bedt om at få anvist "affaldsresten fra genbrugsanlægget". ^{K ApS} har i den forbindelse oplyst, at "de har forsøgt at afhænde affaldsfraktionerne til forbrænding hos Århus Forbrændingsanlæg i Lisbjerg. De vil imidlertid ikke modtage støvende affald" ...

Efter anmodning fra K ApS har Syddjurs Kommune derfor anvist affaldsresten til virksomheden Combinering.

Det er Syddjurs Kommunes opfattelse, at K ApS ikke ville have haft behov for at henvende sig til kommunen med henblik på at få hjælp til at afhænde brændselsfraktionerne, hvis der var et marked og/eller efterspørgsel efter produktet. Det bestrides derfor, at kriteriet i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 3, er opfyldt.

1.6 Affaldsfasens ophør – negative indvirkninger på miljø og menneskers sundhed, jf. § 4, stk. 5, nr. 5

Det gøres gældende, at kriteriet i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 5, ikke er opfyldt. Efter kriteriet må stoffet eller genstanden ikke have generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed.

Videre gøres det gældende, at affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 5, forudsætter en helhedsvurdering, hvori indgår, om brændselsfraktionernes slutanvendelse til afbrænding, oplag mv. udgør en risiko for negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed. Til støtte herfor henvises til dommen C358/11 (Lapin Elinkeino), som fastsætter følgende, jf. præmis 59:

"Med henblik på at afgøre, om en nyttiggørelsesoperation gør det muligt at omdanne den pågældende genstand til et brugbart produkt, skal det, **henset til samtlige omstændigheder i sagen**, følgelig undersøges, om denne genstand kan anvendes i overensstemmelse med kravene i artikel 1 og 13 i direktiv 2008/98, dvs. uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades" (sagsøgte fremhævnings)

Det bestrides derfor, at der ved vurderingen efter § 4, stk. 5, nr. 5, alene skal ses på, om det træ, der endeligt indgår i K ApS' spånpladeproduktion, udgør en risiko for miljøet eller menneskers sundhed.

Særligt nedenstående tre forhold taler for, at der består en væsentlig og nærliggende risiko for, at brændselsfraktionerne og anvendelsen heraf har negative indvirkninger på miljøet og menneskers sundhed.

- (i) **Genbrugstræet indeholder store mængder af bl.a. glas, plast, metal og malet, lakeret og/eller limet træaffald, og genbrugstræet kan have et højt indhold af tungmetaller og PCB.**

Syddjurs Kommune er ikke enig i, at genbrugstræet udgør rent træ.

Dette skyldes, at genbrugstræet indeholder store mængder af glas, plast, metal samt malet, lakeret og/eller limet træaffald.

...

Herudover vurderer Syddjurs Kommune, at der er en stor risiko for, at træet har et højt indhold af tungmetaller og PCB, idet genbrugstræ ofte især består af nedrivningstræ...

K ApS har endvidere også selv oplyst, at træet kan være "*bearbejdet og limet, malet, overfladebehandlet, lakeret*" og "*stamme fra paller, maskinkasser, emballage, møbler, køkkenelementer, nedbrydningstømmer*". Videre kan træet ifølge K ApS "*indeholde små fremmedlegemer, som f.eks. søm, møbel- og dørbeslag, småsten, sand, glassplinter, papir- og plaststumper*"...

Samlet er der således ingen garanti for, at træet ved ankomsten til K ApS altid har været undergivet en sorteringsproces.

For det tilfælde, at der rent faktisk sker en forudgående sorteringsproces, vil det desuden ikke være muligt at fjerne produkter som fx maling, lim og lak fra træet. Der er således på intet tidspunkt nogen sikkerhed for, at brændselsfraktionerne A4 og S2 er helt rene, når de anvendes som brændsel.

Sidstnævnte understøttes også særligt af ..., hvoraf det fremgår, at der netop "**på grund af træets limindhold er stillet de samme krav til anlægget, som der stilles til affaldsforbrændingsanlæg.** Herved skærpes både kravene til udledning af stoffer fra anlægget og til kontrollen med anlægget." (sagsøgtes fremhævnings)

(ii) Genbrugstræet udleder tungmetaller og dioxin

Syddjurs Kommune konstaterer på baggrund af... at K ApS udleder dioxin emission (klorholdige giftstoffer) i forbindelse med afbrændingen.

Herudover vurderer Syddjurs Kommune – som også nævnt i afgørelsen af 5. april 2017 ... – at genbrugstræet medfører emissioner af tungmetaller til spildevand og overfladevand ved udendørs oplag samt til luften ved afbrænding.

Miljøstyrelsen ses at være enig i kommunens vurdering.

Der henvises til styrelsens udtalelse..., hvoraf følgende fremgår:

"Efter Miljøstyrelsens vurdering taler formodningen imod, at fraktionerne S2 og A4 består af helt rent træ. Denne formodning hviler dels på den af kommunen anførte emission af tungmetaller fra virksomhedens kraftvarmeanlæg, dels på den fremsendte beskrivelse af træets oprindelse, karakter og behandlingsproces.

A4: [...] Hvis fraktionen havde gennemgået en proces, så der var sikkerhed for, at det var helt rent og kunne afsættes som et produkt, der lever op til produktreguleringen, så kunne man måske være nået frem til, at fraktionen kunne være ophørt med at være affald. **Men som processen er beskrevet, er der ingen garanti for, at træet er helt rent, hvilket også afspejles af virksomhedens emissioner af tungmetaller, som må formodes at stamme fra denne kilde.** Der kan ikke lægges afgørende vægt på efterspørgslen fra producent af brændselsbriketter som bevis for, at produktet lever op til lovgivningens krav om renhed." (sagsøgte fremhævnings)

Hertil bemærkes endvidere, at det spildevand, der er opstået ved røggasrensning, er så tungmetallforurenet, at slam fra det offentlige rensningsanlæg gennem en flerårig periode ikke kunne bortskaffes til landbrugsjord, men i stedet måtte deponeres for $K_{ApS'}$ regning.

(iii) Overfladevandet og jorden under brændselsstakken, hvor S2 og A4 oplagres, er forurenet

Det er Syddjurs Kommunes vurdering, at overfladevandet fra brændselsstakken og jorden under brændselsstakken, hvor S2 og A4 oplagres, er forurenet. ...

Ovenstående underbygges også af, at den konstaterede forurening i $K_{ApS'}$ jord og overfladevand væsentligt overstiger Miljøstyrelsens maksimale grænseværdier...

Herudover er overfladevandet på $K_{ApS'}$ virksomhed så forurenet, at det ikke kan betragtes som almindeligt overfladevand, men må karakteriseres som processpildevand...

Som et andet eksempel henvises til miljøvurderingen for Pindstrup Bæk, der er beliggende tæt på K_{ApS} . Af miljøvurderingen fremgår følgende...:

"Spildevandet er mørkebrunt og danner en misfarvet fane ned gennem Pindstrup Bæk og ud i Ryom Å (...) **Den primære årsag til den ringe miljøtilstand i Pindstrup Bæk, vurderes at være forårsaget af spildevand.**

vandsudledningen fra bassinanlægget på Novopan." (sagsøgtes fremhævning)

Denne vurdering af miljøtilstanden i Pindstrup Bæk blev udarbejdet i forbindelse med, at der også blev udarbejdet en udledningstilladelse til ^K ApS

Miljøvurderingen viste, at Pindstrup Bæk formentlig er den eneste bæk i Danmark, der har så dårlig en tilstand. Bassinanlægget på ^K ApS modtager overfladevand fra hele virksomheden, inklusive brændselsstakken. Bassinanlægget var et underdimensioneret anlæg, hvor sandfiltret tit stoppede til. Som konsekvens heraf blev overfladevandet udledt stort set urensset, og det var således udledningen af overfladevandet fra bassinanlægget, der forårsagede den misfarvede fane ned gennem Pindstrup Bæk, idet udledningspunktet var i Pindstrup Bæk ved siden af bassinanlægget. Samlet har bassinanlægget derfor haft forbindelse med brændselsstakken, idet bassinanlægget opsamlede overfladevand fra hele det befæstede areal før udledning til Pindstrup Bæk.

Sammenfattende gøres det gældende, at anvendelsen af brændselsfraktionerne har generelle negative indvirkninger på miljøet, da oplag af genbrugstræet indeholdende plast, glas, limet træaffald mv. medfører forurening af overfladevand og jorden, og da der udledes emissioner af bl.a. tungmetaller til spildevand, overfladevand samt til luften ved afbrænding.

Hvis retten mod forventning måtte nå frem til, at de øvrige betingelser i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, er opfyldt, gør Syddjurs Kommune således gældende, at kommunen har truffet en korrekt afgørelse, fordi brændselsfraktionerne og anvendelsen heraf ikke lever op til kravet i bestemmelsens nr. 5.

1.7 Biprodukter

^K ApS har tidligere anført, at brændselsfraktionerne A4 og S2 udgør biprodukter efter affaldsbekendtgørelsens § 2, stk. 2, og at affaldsreglerne derfor ikke finder anvendelse. Dette bestrides.
..."

Rettens begrundelse og resultat

Syddjurs Kommune har den 5. april 2017 blandt andet truffet afgørelse om, at brændselsfraktionerne benævnt S2 og A4 udgør affaldsprodukter, der ikke er omfattet af bekendtgørelse om biomasseaffald.

Sagen angår spørgsmålet om, hvorvidt kommunen i medfør af affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 4, har skullet træffe afgørelse om, at de omhandlede fraktioner ikke længere er affald, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 5.

Det er under sagen ikke bestridt, at fraktionerne opfylder kriterierne anført i § 4, stk. 5, nr. 2 og 4, for ikke længere at være affald.

Retten bemærker videre, at kriteriet i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 3, om, at der findes et marked for eller en efterspørgsel efter et sådant stof, må anses for opfyldt.

Retten har herved lagt vægt på den foreliggende litteratur, herunder Teknologisk Instituts rapport om "materialer i den cirkulære økonomi: træ" og den Europæiske Kommissions "Study on the selection of waste streams for end-of-waste assessment", hvoraf fremgår, at der eksisterer et marked for salg af brændselsfraktioner som de omhandlede. Retten har endvidere lagt vægt på, at det fremgår af den fremlagte korrespondance mellem K ApS og Combineering Group, at sidstnævnte skal betale for affaldstræ fra K ApS

Det skal herefter afgøres, hvorvidt fraktionerne har gennemgået en nyttiggørelsesoperation som anført i § 4, stk. 5, nr. 1, og dernæst om kriteriet i § 4, stk. 5, nr. 5, om, at anvendelsen af fraktionerne ikke får generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed, er opfyldt.

Det følger af affaldsrammedirektivets artikel 6, at affaldsfasen for visse former for affald – herunder træ – kan ophøre, når affaldet gennemgår en nyttiggørelsesoperation, og det i øvrigt opfylder kriterierne fastsat i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, som er de samme kriterier, der fremgår af affaldsrammedirektivets artikel 6.

"Nyttiggørelse" er i direktivet defineret som enhver operation, hvis hovedresultat er, at affald opfylder et nyttigt formål ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, der ellers ville være blevet anvendt til at opfylde en bestemt funktion, eller som er forberedt med henblik på at opfylde den bestemte funktion i anlægget eller i samfundet generelt.

Dommerne Kirsten Schmidt og Marie Louise Boel Ubbesen (kst.) udtaler herefter:

Ad affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 1

Efter bevisførelsen lægger vi til grund, at brændselsfraktionen A4 indeholder affaldstræ fra genbrugsvirksomheder. Det fremgår af beskrivelse af blandet træ udarbejdet af Marius Pedersen A/S og I/S Vestforbrændings kravspecifikation,

at affaldstræet samlet omfatter rent, malet og limet træ, at træet kan indeholde metal mv., og at træet er grovhugget før leveringen til K ApS Marius Pedersen A/S har klassificeret sit affaldstræ med EAN-kode 19 12 07. I/S Vestforbrænding anfører i kravspecifikationen, at nyttiggørelse af indendørs træ, hvor energiressourcen udnyttes, ikke anses for en acceptabel genbehandlingsløsning.

K ApS har herefter ikke godtgjort, at affaldstræet inden leveringen til virksomheden er bearbejdet på en sådan måde, at det ikke længere er affald.

K ApS har under sagen oplyst, at virksomheden foretager en flishugning af det modtagne træ, samt en sortering, hvor metal, sten, glas og plastik mv. frasorteres. Der er enighed mellem parterne om, at fraktionen A4 omfatter neddelt affaldstræ, at fraktion S2 omfatter spåner af rent træ sammenblandet med affaldstræ, og at fraktionerne anvendes til brændsel til virksomhedens produktion af spånplader.

Henset til, at både fraktion A4 og S2 er frasorteret til brug for brændsel og ikke indgår i den færdige produktion af spånplader er disse fraktioner ikke nyttiggjort til spånpladeproduktionen.

Det fremgår af affaldsbekendtgørelsens bilag 5B punkt R1, at brændsel eller andre midler til energifremstilling kan være en form for nyttiggørelse. Af noten til punkt R1 fremgår, at punktet omfatter forbrændingsanlæg for kommunalt fast affald, og kun hvis konkrete mindsteværdier for energieffektivitet opnås. Den omstændighed, at fraktionerne benyttes til brændsel, kan derfor ikke i sig selv medføre, at affaldet er nyttiggjort.

Efter en samlet vurdering af oplysningerne i sagen om den sortering og neddeling af affaldstræet, som foretages efter, virksomheden har modtaget det, sammenholdt med oplysningerne om det endelige produkt, der afbrændes, tiltræder vi Syddjurs Kommunes vurdering af, at brændelsesfraktionerne A4 og S2 ikke har undergået en sådan effektiv sorteringsproces, at de er endeligt nyttiggjort som anført i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 1.

Ad affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 5:

Efter H og C's forklaringer sammenholdt med miljøvurdering af Pindstrup Bæk af 18. juli 2014 udarbejdet af Niras, brændelsvurdering af Novopan af 10. november 2015 udarbejdet af Cowi, prøvningsrapporter af 13. april 2016 for måling af emissioner i luften udarbejdet af Force Technology, analyserapport af overfladevand af 16. juni 2017 udarbejdet af AnalyTech Miljølaboratorium A/S, Syddjurs Kommunes afgørelse om klassifikation af restprodukt fra energianlæg af 12. oktober 2017 og Miljøstyrelsens tilsynsrapport af 11. april 2018 er det bevist, at overfladevandet ved brændelses-

stakkene og emissionerne fra kedel 5 overstiger maksimale grænseværdier og indeholder tungmetaller.

C har forklaret, at de værdier, som er anført i COWIs brændselsvurdering fra 2015 er til fare for miljøet, og at virksomhedens afbrænding af affald, inden virksomheden fik affaldsmedforbrændingsanlæg, var ulovlig.

På baggrund heraf og sammenholdt med, at virksomheden i august 2019 ansøgte om miljøgodkendelse af medforbrænding af affald efter affaldsforbrændingsbekendtgørelsen, lægger vi til grund, at virksomhedens afbrænding af brændselsfraktionerne som følge af blandt andet tungmetaller er omfattet af affaldsforbrændingsbekendtgørelsen og dennes krav om indretning og drift, herunder krav til overholdelse af emissionsgrænseværdier. Efter opsummeringen i Miljøstyrelsens tilsynsrapport af 11. april 2018 og sammenholdt med C's

forklaring om, at virksomheden overholder emissionsgrænserne i affaldsforbrændingsbekendtgørelsen efter etableringen af et medforbrændingsanlæg, lægger vi til grund, at de i affaldsforbrændingsbekendtgørelsen indeholdte kontrolforanstaltninger fortsat har sin berettigelse i forhold til virksomhedens afbrænding af fraktionerne A4 og S2.

Efter en samlet vurdering heraf er det bevist, at forbrændingen af fraktionerne A4 og S2 har en generel negativ indvirkning på miljøet eller menneskers sundhed, jf. affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 5.

K ApS har herefter ikke godtgjort, at de omhandlede brændselsfraktioner opfylder betingelserne for ikke længere at være affald, jf. affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, hvorfor Syddjurs Kommune med rette har truffet afgørelse om, at brændselsfraktionerne A4 og S2 er affald. Vi stemmer herefter for at tage kommunens frifindelsespåstand til følge.

Dommer Rasmus Damm udtaler:

Ad affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 1

”Nyttiggørelse” er som oven for anført i affaldsrammedirektivet defineret som enhver operation, hvis hovedresultat er, at affald opfylder et nyttigt formål ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, der ellers ville være blevet anvendt til at opfylde en bestemt funktion, eller som er forberedt med henblik på at opfylde den bestemte funktion i anlægget eller i samfundet generelt.

Det fremgår af direktivets præambel, litra 22, at direktivet klart bør angive, hvornår visse former for affald ophører med at være affald, og at en nyttiggørelsesoperation med henblik på at nå til affaldsfasens ophør kan være noget så

enkelt som at kontrollere affald for at konstatere, at det opfylder kriterierne for affaldsfasens ophør.

Det fremgår af Miljøstyrelsens juridiske rammer for sorteringsanlæg, 2014, punkt 4.8.3, at "i lighed med betingelserne for, at affaldet er omfattet af reglerne for biprodukter, vil resultatet af en effektiv sorteringsproces normalt helt eller delvist kunne opfylde betingelserne for, at affaldsfasen er ophørt for det pågældende affald".

Nyttiggørelsesoperationen hos K ApS består for det træ, der indgår i de anførte fraktioner, af ophugning/neddeling og sortering, herunder frasortering af fremmedlegemer.

Jeg finder det godtgjort, at K ApS herved har frembragt en råvare, hvoraf en del anvendes til produktion af spånplader og en del afbrændes i K ApS' forbrændingsanlæg for at producere varme til produktionen af spånplader, og at materialet herved er ophørt med at være affald.

Fraktionerne må således anses for at have gennemgået en nyttiggørelsesoperation som anført i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 1, hvorfor dette kriterium er opfyldt.

Ad affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 5:

Nyttiggørelsen af det indkøbte affalds-/genbrugstræ består som anført i ophugning/neddeling og sortering af træet, hvorefter en del af det frembragte produkt anvendes til fremstilling af spånplader og en del afbrændes for at producere varme hertil.

Jeg lægger efter det oplyste til grund, at det frembragte materiale herved lovligt kan anvendes til produktion af spånplader.

Spørgsmålet om, hvorvidt anvendelse af fraktionerne har "generelle negative indvirkninger på miljøet, da oplag medfører forurening af overfladevand samt jorden, og afbrænding medfører væsentlige emissioner til luften", som anført i Syddjurs Kommunes afgørelse, må – således som sagen er oplyst – anses for at være afhængigt af den tekniske indretning af virksomhedens forbrændingsanlæg, herunder røggasrensning og filtre, samt behandlingen af spildevand i virksomheden.

Vidnet C har således forklaret, at K ApS har og har haft miljømæssige udfordringer, herunder med spildevand og emission, men at virksomheden nu har installeret filtre og spildevandsanlæg, som har forbedret forholdene.

Afgørelsen af, hvorvidt betingelserne for, at et materiale ikke længere er affald i affaldsbekendtgørelsens forstand, er opfyldt, kan ikke afhænge af, hvorledes en virksomhed har indrettet sin røggasrensning, henholdsvis spildevandsbehandling, og jeg finder det herefter ikke på det foreliggende grundlag godtgjort, at anvendelse af de omhandlede fraktioner vil få generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed som anført i bestemmelsen.

Kriteriet i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 5, må herefter anses for opfyldt.

Det forhold, at K ApS i forskellige sammenhænge, herunder overfor brandmyndighederne, har betegnet de omhandlede fraktioner som affald, er ikke afgørende for fraktionernes status i henseende til definitionerne i affaldsbekendtgørelsen.

Jeg finder det på den baggrund godtgjort, at de omhandlede fraktioner opfylder betingelserne for ikke længere at være affald, jf. affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, hvorfor jeg stemmer for at tage sagsøgerens principale påstand til følge.

Konklusion og sagsomkostninger

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, og Syddjurs Kommunes frifindelsespåstand tages herefter til følge.

Sagsomkostningerne til dækning af Syddjurs Kommunes udgifter til advokatbi-stand fastsættes til 125.000 kr. inklusive moms. Retten har ved fastsættelse af sagens omkostninger lagt vægt på sagens karakter og omfang og på, at K ApS

har oplyst, at sagen vurderes ikke at angå penges værdi, hvilket ikke er imødegået af Syddjurs Kommune. Det er under sagen oplyst, at Syddjurs Kommune ikke er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Syddjurs Kommune frifindes.

K ApS skal til Syddjurs Kommune inden 14 dage betale sagsomkostninger med 125.000 kr.

VESTRE LANDSRET DOM

afsagt den 13. maj 2025

Sag BS-6627/2021-VLR
(13. afdeling)

K ApS
(advokat Birgitte Broholm Hasselriis)

mod

Syddjurs Kommune
(advokat Henriette Soja)

Retten i Randers har den 8. februar 2021 afsagt dom i 1. instans (sag BS-10876/2017-RAN).

Landsdommerne Helle Krogager Rasmussen, Anne Hedegaard Toft og Bo Ruby Nilsson (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, K ApS har påstået, at indstævnte, Syddjurs Kommune, skal anerkende, at brændselsfraktionerne A4 og S2, som beskrevet i kommunens afgørelse herom af 5. april 2017, og som afbrændes af K ApS som led i K ApS spånpladeproduktion, ikke udgør affald efter bekendtgørelse nr. 1309 af 18. december 2012. Subsidiært har K ApS nedlagt påstand om, at Syddjurs Kommunes afgørelse af 5. april 2017 angående klassifikation af brændselsfraktionerne A4 og S2 ophæves og hjemvises til fornyet behandling hos kommunen.

Syddjurs kommune har påstået stadfæstelse med den ændring, at de af byretten tilkendte sagsomkostninger forhøjes.

Supplerende sagsfremstilling

Der er for landsretten fremlagt yderligere bilag, herunder navnlig vedrørende de miljømæssige forhold på K ApS samt K ApS køb og salg af affaldstræ.

K ApS har for landsretten oplyst, at sagens værdi udgør 7.511.313 kr., svarende til det beløb, som Skat har forhøjet K ApS afgiftstilsvaret (affaldsvarme, tillæg- og CO₂-afgifter) med.

Forklaringer

D H og C har afgivet supplerende forklaring. M og G har endvidere afgivet forklaring.

M har forklaret bl.a., at han har arbejdet for K-koncernen i 25 år. Han har været direktør for forskellige produktionsenheder, og han er i dag bestyrelsesmedlem. Han har haft tilknytning til K ApS i Pindstrup i ca. 6 år, hvor han har bidraget til realiseringen af virksomhedens ambition om miljørigtig genanvendelse af træ.

De spånplader, som K ApS producerer, består hovedsageligt af genbrugstræ. I mindre omfang indgår råtræ også i spånpladerne. K ApS køber genbrugstræ fra bl.a. genbrugsvirksomheder, herunder Vestforbrænding. Efter modtagelse forarbejder K ApS genbrugstræet til træflis, som anvendes i spånpladerne.

Det er et krav, at det genbrugstræ, som K ApS modtager, er egnet til produktion af spånplader. Træet skal være "rent", dvs. at det ikke må være farvet eller behandlet kemisk. Genbrugstræet stammer typisk fra emballage, møbler eller paller. Træet skal være separeret og sorteret, når det modtages. Metal, plastik og andre fremmedlegemer skal være fjernet, og træet skal være opdelt i stykker på 300-500 mm.

Ved modtagelsen af træet foretager K ApS en kvalitetskontrol. Træet vejes, og der foretages en manuel, visuel kontrol for at sikre, at træet ikke er forurenet med metal, plastik, kunststof eller sand. De leverancer, som ikke lever op til kvalitetskravene, bliver afvist.

Efter modtagelsen af genbrugstræet sorteres træet flere gange. Første findeling indebærer, at træet bliver nedbrudt til stykker på ca. 150 mm. Herefter sigtes træet ad to omgange. I forbindelse med findelingen af træet, bliver der anvendt magneter, og det sikres, at såvel magnetiske som ikke-magnetiske fremmedlegemer bliver fjernet.

Det forhold, at der findes fremmedlegemer i genbrugstræet, selv om leverandøren skal fjerne disse, skyldes, at leverandøren alene har mulighed for at fjerne større fremmedlegemer. Visse fremmedlegemer bliver først frigjort i forbindelse med K ApS' findeling af genbrugstræet.

De spånplader, som K ApS producerer, består af et ydrelag på hver side af spånpladen og en kerne. Det materiale, der anvendes i ydrelagene, skal være meget fint, mens materialet i kernen kan være grovere, typisk 1-8 mm. Disse krav er uafhængige af, om der er tale om genbrugstræ eller råtræ.

Det ville principielt være muligt også at anvende det fine materiale i kernen, men det ville medføre, at produktet blev et andet end det, kunderne efterspørger.

Brændselsfraktionerne A4 og S2 ville i princippet kunne anvendes i spånpladerne. Det gælder særligt A4, fordi K ApS inden for de seneste år har forbedret sine processer. Da S2 er meget fint, ville brugen heraf forudsætte, at der blev tilført yderligere lim. Dette ville ikke gå ud over kvaliteten, men det ville medføre øgede omkostninger.

Forbrændingsanlægget Kraft 5 er hjertet i spånpladeproduktionen. Energien fra Kraft 5 bliver skabt ved forbrænding af A4 og S2. Der bliver både forbrændt fast materiale og støv. Uanset, hvad der forbrændes, vil det føre til emission. Det er ikke muligt at fastslå, hvilket materiale emissionen stammer fra.

Kraft 5 danner damp, der bl.a. bruges til opvarmning af den presse, hvor spånpladerne laves, og i det anlæg, der tørrer træet.

Brændselsstakken er opstået, fordi man tidligere genanvendte en mindre del af genbrugstræet, end hvad der er muligt i dag. Hertil kommer, at der tidligere ikke var helt samme energibehov. Stakken består overvejende af A4.

K ApS har købt virksomheden i Pindstrup af Novopan. Med henblik på at nedbringe brændselsstakken har K ApS efter overtagelsen investeret i et nyt genanvendelsesanlæg, og K ApS har herved reduceret mængden af restmateriale. Det indebærer, at den samlede brændselsstak nu er reduceret med 60 pct. K ApS' optimering af produktionen har medført, at der samlet set anvendes mindre materiale. Han forventer, at brændselsstakken indenfor de næste 2 år vil være reduceret så meget, at stakken alene indeholder 1 års forbrug af brændsel. Det forhold, at brændselsstakken er reduceret, har ikke haft negativ betydning for produktionen. Det er K ApS' forhåbning, at virksomhedens energibehov i fremtiden kan dækkes af brændselsstakken. Herved

vil virksomheden helt kunne undgå brug af olie og gas, og virksomheden vil have et lukket genanvendelseskredsløb.

Aktuelt sælger K ApS alene mindre mængder fra brændselsstakken. Tidligere år har man solgt i alt ca. 20.000 tons. K ApS kunne – som alternativ til at anvende materialet fra brændselsstakken i Kraft 5 – sælge materialet, men det ville ikke kunne svare sig økonomisk.

K ApS har realiseret to store projekter med henblik på at nedbringe virksomhedens forurening. Det ene projekt vedrører opsamling og afledning af spildevand. Det andet projekt vedrører modernisering af forbrændingsanlægget, hvor der bl.a. er blevet indsat et posefilter og foretaget tiltag med henblik på at nedbringe udledningen af NO_x. Det pulver, der fanges i posefilteret, bliver deponeret. Forbrændingsanlægget lever op til alle lovmæssige krav. K ApS har investeret i alt 15 mio. euro med henblik på at sikre en mindre miljøbelastning.

Det er ikke muligt at fastslå, om emissionen fra forbrændingsanlægget stammer fra A4 og S2. Der vil altid være emission fra et forbrændingsanlæg, der fyrer med træ. Emissionen begrænses ved hjælp af filtre. Emissionerne fra Kraft 5 registreres hvert 30. minut, og der foretages også registrering af dagsgennemsnittet. Grænseværdierne bliver overholdt, og der foretages månedlig afrapportering herom.

Vandet fra virksomhedens område bliver opsamlet, hvorefter det renses ved tilføjelse af rensstof. Det bundfald, der opstår, bliver enten forbrændt eller bortskaffet. Det vand, der udledes til det kommunale renseanlæg, bliver således forrenset. Han mener ikke, at den udledning, der kan spores i vandet, kan henføres til A4 og S2. Udledningen må antages at skyldes den mangeårige virksomhedsdrift, der har været i området.

Det er K ApS' ambition at producere bæredygtige spånplader. Han mener, at træ kan sammenlignes med papir i relation til genanvendelse. K ApS arbejder endvidere på helt at udfase fossilt brændstof. K ApS vil således både bidrage til bæredygtighed og CO₂-neutralitet.

Han har været tilknyttet virksomhedens projekter i Pindstrup i en årrække, formentlig siden 2018. Han har aldrig haft sin daglige gang på fabrikken, men han har været der 6-7 gange om året af nogle dages varighed. Han mener, at det foto, der ses ekstrakten, side 1993, formentlig viser brændselsstakken. Det er muligt, at det er brændselsfraktion A4, der ses på billedet.

Som nævnt havde Novospan, som K ApS overtog virksomheden fra, en mindre effektiv produktionsproces. Det førte til en ophobning af brændselsfrak-

tioner. De fraktioner, der blev frasorteret, var – i hvert fald i de mængder, der forelå – ikke egnet til produktion. Processen er i dag optimeret, og der er mindre spild. Spildmængden er blevet reduceret fra ca. 15 pct. til ca. 5 pct. Virksomheden har altid frasorteret A4 og S2, men der sker nu frasortering i mindre omfang.

Han har ikke været involveret i indgåelse af kontrakter med leverandørerne af genbrugstræ. K ApS foretager stikprøvekontrol af, om der er f.eks. olie eller tungmetaller i det genbrugstræ, der modtages. Der foretages ikke stikprøvekontrol hver gang, men det er heller ikke et krav.

Når A4 og S2 ikke er blevet solgt til andre spånpladevirksomheder, skyldes det, at der ikke er andre spånpladevirksomheder i nærheden, som ville kunne aftage materialet. Det ville i princippet være muligt at sælge materialet til virksomheder i Tyskland, men det ville bl.a. kræve efterlevelse af transportforordningen.

Han deltog i Miljøstyrelsens tilsyn den 28. marts 2023. De små stykker plastik, metal og glas, der ses i brændselsstakken på fotoet på ekstraktens side 1947, kan på grund af deres størrelse ikke frasorteres.

D har forklaret bl.a., at han fra august 2020 til udgangen af 2023 var administrerende direktør i K ApS. Han havde sin daglige gang på virksomheden, og han havde indblik i alle dele af produktionsprocessen.

K ApS laver spånplader af genbrugstræ. En spånplade består af 85 pct. genbrugstræ og 15 pct. råtræ.

Leverandørerne af genbrugstræet skulle stå inde for, at det træ, der blev leveret, levede op til betingelserne. Ved modtagelse foretog K ApS visuel kontrol, og der blev en gang imellem foretaget stikprøvekontrol. Der blev ikke taget stikprøver på daglig eller månedlig basis.

Det foto, der ses ekstrakten, side 1993, viser brændselsstakken. Brændselsstakken bestod af de restfraktioner, der opstod som led i produktionen. Da han startede som direktør i K ApS udgjorde restfraktionerne ca. 8-9 pct., men da han stoppede, var restandelen nedbragt til ca. 1-2 pct.

Andelen af restfraktioner indebar oprindeligt, at brændselsstakken løbende voksede sig større. På grund af virksomhedens optimering af processerne begyndte brændselsstakken i april 2021 at blive reduceret.

Intentionen i spånpladeproduktionen er, at alt genbrugstræet bliver anvendt. Processerne er blevet optimeret, og der er derfor en stor del af det materiale, der

tidligere blev frasorteret, som i dag bliver anvendt. Det materiale, der i dag bliver frasorteret, vil i princippet kunne bruges i spånpladerne, men det vil forudsætte, at der bruges mere lim. Da man som led i produktionen har brug for varme, giver det god mening, at restfraktionerne bliver forbrændt.

Han mener, at det genbrugstræ, som K ApS modtog, havde en EAK-kode. Han går ud fra, at baggrunden herfor er, at leverandørerne har klassificeret genbrugstræet som affald.

Det var nødvendigt at sprinkle og udjævne brændselsstakken en gang imellem. Stakken var 8-10 meter høj.

K ApS afsatte dele af brændselsstakken, herunder til Combineering og Vestforbrænding. Han mener, at Combineering videresolgte faktionerne, mens Vestforbrænding anvendte dem til forbrænding. Han mener også, at K ApS har solgt brændselsfraktionerne til andre virksomheder, der brugte dem til forbrænding. Det er muligt, at corona- og energikrisen havde betydning for mulighederne for at sælge brændselsfraktionerne.

Han har højst sandsynlig tidligere set Vestforbrændings kravspecifikation fra 2018 vedrørende udbud af genbrugstræ. Han forstår pkt. 4 således, at genbrugstræet skulle bruges f.eks. til produktion af spånplader, jf. ordet "genanvendelse".

Miljøstyrelsen udførte tilsyn ca. en gang i kvartalet. K ApS havde en miljøchef ansat, der forestod ansøgning om miljøgodkendelse mv. Han erindrer, at K ApS på et tidspunkt søgte om tilladelse til at afbrænde 90 pct. affaldstræ i Kraft 5.

K ApS anså genbrugstræ som en råvare. Novopan var en af de første virksomheder i verden, der brugte genbrugstræ i spånplader. Ved brugen af genbrugstræ til produktion af spånplader understøtter K ApS den grønne omstilling. Han er stolt af de resultater, som K ApS har opnået. Han mener, at det er realistisk, at K ApS inden for den nærmeste fremtid kan genanvende 100 pct. af det genbrugstræ, som virksomheden modtager. Under hans ledelse arbejdede virksomheden løbende på at gøre processen bedre. K ApS har handlet i overensstemmelse med sin miljøgodkendelse.

H har forklaret bl.a., at hun blev involveret i sagerne vedrørende K ApS i 2014. På daværende tidspunkt var K ApS en miljø-mæssig "tung" virksomhed. Der verserede mange miløsager vedrørende virksomheden. Kommunen modtog mange klager og foretog hyppige tilsyn, der førte til indskærper for manglende overholdelse af vilkårene i miljøgodkendelsen, herunder om støj, støv og håndtering af overfladevand.

En miljøgodkendelse regulerer, hvor meget og under hvilke omstændigheder der må forurenes. Det kan beskrives således, at hvis en virksomhed overholder sin miljøgodkendelse, forurener den til et acceptabelt niveau.

K ApS modtog store mængder genbrugstræ. Efter hendes opfattelse var genbrugstræet en kilde til forurening. Træet blev leveret fra bl.a. kommunale genbrugsstationer, og træet var således ikke kun "rent træ", sådan som det var forudsat i den oprindelige miljøgodkendelse. Genbrugstræet indeholdt bl.a. malet træ og imprægneret træ, ligesom der var fremmedlegemer i, herunder bl.a. plastik, glas og metal.

Når det regnede kraftigt, løb virksomhedens bassin til opsamling af overfladevand over, og overfladevandet løb direkte ud i Pindstrup bæk. Hun ved ikke, hvor ofte dette skete. Niras' rapport af 18. juli 2014 viser, at tilstanden i Pindstrup bæk ikke var god. K ApS var på daværende tidspunkt den eneste virksomhed, der udledte vand til bækken. Rapporten blev inddraget bl.a. ved kommunens behandling af K ApS' nye miljøgodkendelse.

Ved kommunens tilslutningstilladelse for processpildevand fra februar 2015 blev der givet tilladelse til udledning af processpildevand til kloakken. Det processpildevand, der hidrørte fra Kraft 5, var omfattet af tilladelsen. Hun har ikke deltaget i kommunens arbejde med kontrol af, om vilkårene blev overholdt, men hun har forstået på de andre medarbejdere i kommunen, at K ApS havde svært ved at overholde vilkårene.

Kommunens afgørelse af 5. april 2017 blev behandlet i overensstemmelse med almindelig sagsbehandlingspraksis. Hun anvendte de betingelser, der fremgår af affaldsbekendtgørelsen, til at vurdere, om der var tale om affald. Det var hendes vurdering, at brændselsfraktionerne A4 og S2 var affald. Det var hun ikke på noget tidspunkt i tvivl om. Kommunen tog – inden hun blev inddraget i sagen – af egen drift kontakt til Miljøstyrelsen for at få vejledning. Den senere kontakt til styrelsen skete efter drøftelser med K ApS. Miljøstyrelsen blev inddraget for at få sikkerhed for, at den afgørelse, kommunen ville træffe, var korrekt. Det er helt almindeligt at indhente vejledende udtalelser fra styrelsen. Hun forstod styrelsen således, at styrelsen ikke var i tvivl om, at der var tale om affald.

Hun mener, at hun har taget det billede af brændselsstakken, der ses ekstrakten side 1993. Hun har i hvert fald taget tilsvarende billeder. Hun var på i alt fem tilsyn hos virksomheden af 3-4 dages varighed. Brændselsstakken var 8-10 meter høj. Den kunne ikke overses, hvis man var på virksomhedens område. Hun ved ikke, hvordan stakken ser ud i dag.

Brændelsstakken består af det materiale, der bliver frasorteret ved produktion af spånplader. Stakken var 3-4 gange større end det, der var tilladt. K ApS har oplyst hende, at fraktionerne ikke kunne anvendes i spånpladeproduktionen, og at dette var grunden til, at de blev frasorteret. Det var ikke hendes indtryk, at K ApS kunne komme af med fraktionerne på anden måde end forbrænding.

Formålet med K ApS' håndtering af genbrugstræet var at gøre træet egnet til spånpladeproduktion. Nyttiggørelsesoperationen havde således fremstilling af spånplader for øje. Frasorteringen skete ikke med henblik på at lave brændselsfraktioner, og der skete således ikke nyttiggørelse med henblik på forbrænding.

C har forklaret bl.a., at hun har arbejdet i Miljøstyrelsen i 15 år. Inden ansættelsen i styrelsen arbejdede hun bl.a. i det private og som konsulent. Hun beskæftigede sig i den forbindelse med kraftværker, og hun har en lang erfaring hermed.

Hun blev involveret i sagerne om K ApS i 2017. Baggrunden herfor var, at kompetencen på området overgik fra kommunen til Miljøstyrelsen. Der var mange miljømæssige problemer vedrørende K ApS da hun blev involveret, herunder om overfladevand, der blev udledt i Pindstrup bæk. Der skete også emission af tungmetaller og andre miljøfarlige stoffer, ligesom nabobyen blev udsat for støv- og støjgener. Det var usædvanligt, at en virksomhed gav anledning til så mange miljømæssige problemer.

I 2018 fik Miljøstyrelsen overblik over K ApS' miljøpåvirkninger, og styrelsen påbegyndte herefter håndhævelse af reglerne. Der var mange udfordringer af alvorlig miljømæssig karakter, herunder jord- og vandforurening.

Der var emission af miljøfarlige stoffer fra Kraft 5. Det er korrekt, at der er emission fra alle forbrændingsanlæg. Da Miljøstyrelsen overtog myndighedskompetencen, sikrede styrelsen, at Kraft 5 overgik til at være et affaldsmedforbrændingsanlæg. Det medførte, at der blev stillet strengere miljømæssige krav til anlægget, og der blev i den forbindelse foretaget nogle tekniske ændringer. Hun er ikke klar over, om det samlet set er dyrere at være underlagt en strengere regulering.

Hun har været på tilsyn på K ApS mange gange, herunder med deltagelse af M Hun husker ikke, hvornår hun mødte ham første gang.

I forbindelse med tilsyn har hun set det træ, som K ApS modtager fra genbrugsvirksomheder mv. Træet, der varierer meget i karakter, kan f.eks. stamme fra køkkener. Noget af det træ, der modtages, er nedrivningstræ. Det er hendes

indtryk, at K ApS i dag foretager en bedre sortering af træet end den, der var tilfældet i 2017.

K ApS foretager en visuel inspektion ved modtagelse af genbrugstræet. Det er hendes indtryk, at også denne proces er blevet forbedret. Hun ved ikke, om K ApS tager prøver af det træ, der modtages. Hun har ikke set nogen testresultater vedrørende træet.

Nedbrydningstræ, der f.eks. kan stamme fra vinduesrammer eller døre, kan indeholde PCB, der i dag er forbudt, ligesom det kan indeholde blyholdig maling. K ApS modtager i et vist omfang også trykimprægneret træ. Hun mener, at genbrugstræet må betegnes som forurennet.

Ved tilsyn er der konstateret maling, plastik, glas og metal i K ApS' stakke med modtaget genbrugstræ. Der var også fremmedlegemer i de fraktioner, som virksomheden havde frasorteret til forbrænding.

Det er klart, at der er en sammenhæng mellem det, man kommer ind i et forbrændingsanlæg, og de emissioner, der opstår. K ApS overholder i dag stort set alle emissionskrav i affaldsforbrændingsbekendtgørelsen. Miljøstyrelsen har tidligere givet K ApS en række indskærpelser, men forholdene omkring emissionen er nu blevet bedre.

I henhold til miljøgodkendelsen er det tilladt, at der én gang hvert 5. år sker udledning af overfladevand til Pindstrup bæk. Da Miljøstyrelsen konstaterede, at der over en femårig periode var sket overløb otte gange, besluttede styrelsen at politianmelde K ApS. Hun mener, at dette skete sidste år.

En miljøgodkendelse fastsætter de rammer, der gælder for en virksomheds forurening. Det vil være forkert at sige, at en godkendelse medfører, at der ikke sker forurening.

Det er hende og hendes kollega, der har udarbejdet tilsynsrapporten af 11. april 2023. Det er korrekt, at de konstaterede fremmedlegemer i form af plastik, metal og glas i brændselsstakken. Det var materiale, der var tiltænkt indføring i Kraft 5. Metal og plastik giver anledning til emission af tungmetaller og andre miljøfarlige stoffer. Det er muligt, at stofferne bliver fanget i posefilteret i Kraft 5.

Der bliver nu forbrændt mere end 100 tons affald om dagen på Kraft 5, hvorfor anlægget er overgået fra at være omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2 til bilag 1. Det medfører, at der skal foretages en VVM-vurdering. Miljøstyrelsens ideoplæg fra april 2022 er det første offentlige dokument i forbindelse med VVM-vurderingen. K ApS havde ikke bemærkninger til ideoplæggets pkt.

3 om alternativer, hvoraf fremgår, at "En alternativ løsning til anvendelse af affaldstræ, klassificeret som affald, vil være, at affaldstræet skal køres til andre anlæg, som er i stand til at brænde affald". K ApS har oplyst, at affaldstræet kun kan bruges til forbrænding.

Miljøstyrelsen har anmodet K ApS om en handlingsplan for reduktion af brændselsstakken. K ApS har haft vanskeligheder herved, og styrelsen har givet en fristforlængelse.

Da K ApS har foretaget frivillig oprensning af jordforurening, har Miljøstyrelsen den 9. februar 2023 tilbagekaldt styrelsens påbud om oprensning af jord. Styrelsen har taget forbehold om meddelelse af påbud om undersøgelse af jordforurening, når brændselsstakken er fjernet fra det relevante areal.

Hun har flere gange besigtiget brændselsstakken med repræsentanter fra K ApS, herunder M. Stakken er formentlig stadig 8-10 meter høj visse steder, og den kan ikke overses.

K ApS har to mindre energianlæg, Kraft 4 og Kraft 6, der er oliefyret. Disse anlæg bruges, når Kraft 5 er ude af drift.

Miljøstyrelsen er ikke enig i Niras' risikovurdering vedrørende K ApS' forurening. Miljøstyrelsen foretager målinger to gange om året, og det er styrelsens vurdering, at virksomheden fortsat forurener, og at der er væsentlig forurening.

Det er korrekt, at der også ville være emission, hvis der blev fyret med rent træ. Et alternativ til fyring med træ, ville være fyring med gasolie. På grund af den røgrensning mv., der sker i Kraft 5, er emissionen fra kraftværket i dag begrænset, og det er ikke aktuelt at skifte til anden brændsel. K ApS overholder affaldsforbrændingsbekendtgørelsen.

Det er hendes vurdering, at K ApS i dag generelt bliver drevet inden for lovens rammer.

G har forklaret bl.a., at han har været ansat på Vestforbrænding ad to omgange. Først fra 2013-2018 og senest siden august 2023. Han var oprindeligt afsætningsansvarlig, hvilket indebærer, at han havde ansvaret for at afsætte det affald, som kommunerne indsamlede. Siden august 2023 har han været chef for konsulent- og afsætningsafdelingen.

Vestforbrænding er ejet af 19 kommuner, der har i alt 23 genbrugsstationer. En del af hans ansvarsområde er at sikre, at det affald, der indsamles på genbrugsstationerne, bliver genanvendt via afsætning, f.eks. til spånpladeproducenter.

Det er væsentligt for genanvendelsen, at der er overblik over, hvilket affald der indsamles, og at det sikres, at der sker korrekt sortering.

Det træ, der bliver indleveret af borgerne på genbrugsstationer, kan være fra f.eks. køkkener eller gulvbrædder. Træet kan være malet eller lakeret, men det kan også bestå af rent træ eller trækonstruktioner. Der kan være PCB, bly, arsen eller andre skadelige stoffer i træet.

Han forestår udarbejdelse af udbud og kravspecifikationer, herunder vedrørende afsætning af umalet træ. Kravspecifikationen fra 2018 svarer til de specifikationer, han selv lavede på daværende tidspunkt. Som det fremgår, er det et krav, at der sker "genanvendelse". Det indebærer, at træet skal bruges til produktion af nye træprodukter. Træet skal således bruges som en form for råvare. Forbrænding er ikke genanvendelse. Kravet i pkt. 4 om, at mindst 85 pct. af træet skal genanvendes, er almindeligt. Spånpladeproduktion er den mest anvendte genanvendelsesløsning for træ. Det ville ikke være acceptabelt, hvis træet blev forbrændt. Hvis træet skulle forbrændes, ville Vestforbrænding selv gøre det.

Det er hans indtryk, at aftagerne generelt forstår forskellen mellem genanvendelse og forbrænding. Vestforbrænding gør meget for at tydeliggøre, at træet faktisk skal genanvendes, og de tilkendegiver tydeligt, hvad de anser for genanvendelse. Det, der fremgår af spørgsmål/svar fra marts 2019 vedrørende udbud af indendørstræ, er, at træet ikke må forbrændes.

Det genbrugstræ, som Vestforbrænding leverer, skal opfylde visse grænseværdier for, at det kan indgå i spånplader. Det er et krav, at modtageren foretager visuel og fysisk kontrol af træet. Dette bl.a. for at sikre, at Vestforbrænding ikke har lavet fejl ved sorteringen.

Vestforbrænding giver træet en affaldskode (EAK-kode), og der skal ske notifikation i overensstemmelse med transportforordningen, hvis træet transporteres over landegrænser.

Han har besøgt ^{K ApS} flere gange med henblik på at få et indtryk af efterspørgslen i markedet. Det, der fremgår af Vestforbrændings afsætningskontrakt, svarer til det materiale, der modtages hos ^{K ApS}

Det materiale, der frasorteres af modtagerne, må ikke forbrændes. Det er ikke hensigten, at træet skal forbrændes. Han har ikke hørt om, at ^{K ApS} skulle have modtaget affaldstræ med henblik på forbrænding.

Han har ikke været med til at indgå aftalen af 21. juni 2023 med K ApS om Vestforbrændings køb af affaldstræ. Vestforbrænding har tilladelse til at forbrænde træaffald.

Det træ, der leveres til K ApS kalder man i branchen "rent træ", fordi det overholder kravene til genanvendelse i spånplader. Det, der modtages til produktionen af spånplader, er imidlertid reelt affaldstræ. Han mener, at det, der måtte blive frasorteret ved produktionen af spånplader, derfor også må være affald. Dette er den almindelige opfattelse, og han mener, at det også er sådan, at reglerne fortolkes i praksis. "End-of-Waste"-kriterierne skal være opfyldt, før noget kan ophøre med at være affald.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

K ApS har supplerende anført bl.a., at brændselsfraktionerne A4 og S2 vil kunne anvendes i spånpladeproduktionen. Herefter, og da fraktionerne ved forbrænding indgår som en nødvendig del af spånpladeproduktionen, er betingelsen i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 2, opfyldt. Den anvendelse, der er bestemmende for, om affaldsfasen ophører, er den samlede anvendelse af genbrugstræet. Da brændselsfraktionerne anvendes til fremstilling af spånpladeprodukter, der bl.a. anvendes i møbelindustrien, er der utvivlsomt tale om et produkt, der opfylder de lovgivningsmæssige krav, hvorfor betingelsen i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 4, er opfyldt. Selv hvis der ved vurderingen af, om betingelsen i § 4, stk. 5, nr. 4, er opfyldt, alene lægges vægt på, at brændselsfraktionerne anvendes til forbrænding, er betingelsen opfyldt, idet forbrændingen i Kraft 5 sker i overensstemmelse med K ApS' miljøgodkendelse.

Syddjurs Kommune har heroverfor anført bl.a., at K ApS ikke har dokumenteret, at brændselsfraktionerne A4 og S2 kan anvendes til andre formål end forbrænding som affald. Brændselsfraktionerne kan derfor ikke anses for at være almindeligt anvendt til specifikke formål i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 2's, forstand. Brændselsfraktionerne kan ikke sidestilles med jomfruelige materialer, og de lever ikke op til lovbestemte grænseværdier for forurenende stoffer. Herefter, og da brændselsfraktionerne ikke kan anses for at udgøre et færdigt produkt, er betingelsen i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 4, ikke opfyldt.

Syddjurs Kommune har vedrørende påstanden om forhøjelse af sagsomkostninger for byretten anført bl.a., at sagens værdi udgør 7.511.313 kr., og at sagen er principiel. Den økonomiske interesse, som K ApS har i at få ændret Syddjurs Kommunes afgørelse om affaldsklassifikation, har påført Syddjurs

Kommune et ekstraordinært stort arbejde inden K ApS anlæg af retssagen mod Syddjurs Kommune og i forbindelse med retssagen i to instanser.

Landsrettens begrundelse og resultat

Syddjurs Kommune traf den 5. april 2017 afgørelse om, at brændselsfraktionerne benævnt A4 og S2 udgør affaldsprodukter, der ikke er omfattet af bekendtgørelse om biomasseaffald. Kommunens afgørelse blev truffet i medfør af den dagældende bekendtgørelse nr. 1309 af 18. december 2012 om affald ("affaldsbekendtgørelsen").

Sagen angår, om kommunen med rette har truffet afgørelse om, at brændselsfraktionerne A4 og S2 er affald.

Affaldsbekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, og gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 (affaldsrammedirektivet). Ved affald forstås ifølge affaldsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.

Efter affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at stoffer eller genstande, som opfylder fem kumulative kriterier i stk. 5, ikke længere er affald. Kriterierne i stk. 5 er følgende; (1) stoffet eller genstanden har gennemgået en nyttiggørelsesoperation, herunder genanvendelse, (2) stoffet eller genstanden er almindeligt anvendt til specifikke formål, (3) der findes et marked for eller en efterspørgsel efter et sådan stof eller en sådan genstand, (4) stoffet eller genstanden opfylder de tekniske krav til de specifikke formål og lever op til gældende lovgivning og normer vedrørende produkter, og (5) anvendelsen af stoffet eller genstanden får ikke generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed.

Som anført af byretten fremgår det af affaldsrammedirektivets artikel 6, at affaldsfasen for visse former for affald – herunder træ – ophører med at være affald, når affaldet gennemgår en nyttiggørelsesoperation, herunder genanvendelse, og i øvrigt opfylder fire kriterier, som svarer til kriterierne i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 2-5.

Spørgsmålet er herefter i første række, om brændselsfraktionerne A4 og S2 har gennemgået en nyttiggørelsesoperation, jf. affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 1.

"Nyttiggørelse" er såvel i affaldsbekendtgørelsen som i affaldsrammedirektivet defineret som enhver operation, hvis hovedresultat er, at affald opfylder et nytligt formål ved at erstatte anvendelse af andre materialer, der ellers ville blive

anvendt til at opfylde en bestemt funktion, eller som er forberedt med henblik på at opfylde den bestemte funktion i anlægget eller i samfundet generelt.

Efter det oplyste anvender K ApS i sin produktion råtræ fra skove, flis fra savværker, fraskær fra møbelfabrikanter og træ fra genbrugspladser, som indkøbes af K ApS

Efter oplysningerne om det genbrugstræ, som K ApS modtager bl.a. fra Marius Pedersen A/S og I/S Vesforbrænding, lægger landsretten til grund, at genbrugstræet er affaldsprodukter. Herefter, og i øvrigt af de grunde som byrettens flertal har anført, tiltræder landsretten, at K ApS ikke har godtgjort, at affaldstræet forud for modtagelsen hos K ApS er bearbejdet på en sådan måde, at det ikke længere er affald.

Landsretten lægger endvidere til grund, at brændselsfraktionen A4 består af neddelt affaldstræ, og at brændselsfraktionen S2 delvist består af neddelt affaldstræ, som bl.a. er blandet med spåner af rent træ.

Det er oplyst, at A4 opstår i den indledende del af produktionen, når det affaldstræ, som K ApS modtager fra genbrugsvirksomhederne, gennemgår yderligere flishugning og sortering. Ved sorteringen frasorteres metal, plastik, sten og glas samt den del af flisen – brændselsfraktionen A4 – der vurderes ikke at være af tilstrækkelig høj kvalitet til at indgå i den videre produktion. Det er endvidere oplyst, at S2 opstår, når det tilbageværende træflis, der benævnes A1, blandes med de øvrige materialer til spånpladsproduktionen, herunder med flis fra nyt råtræ, hvorefter blandingen undergår tørring og yderligere sortering. Brændselsfraktionen S2 består dels af det flis, der frasorteres i disse sorteringsprocesser, idet det ikke lever op til K ApS kvalitetskrav, og dels af det pudsestøv, der opstår, når de færdigproducerede spånplader pudses til rette størrelse.

Formålet med frasorteringen af brændselsfraktionerne A4 og S2 i spånpladeproduktionsprocessen er at skille sig af med det træ, der ikke opfylder K ApS krav til at kunne indgå i spånpladeproduktionen, eller som bliver til overs i forbindelse med spånpladeproduktionen. Landsretten finder, at brændselsfraktionerne, der helt eller delvist består af affaldstræ, under disse omstændigheder ikke kan anses for at have gennemgået en nyttiggørelsesoperation, der kan bringe affaldsfasen til ophør, jf. affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, nr. 1. Det kan ikke føre til en anden vurdering, at A4 og S2 ifølge K ApS helt eller delvist ville kunne anvendes i spånpladeproduktionen.

Landsretten tiltræder, som anført af byrettens flertal, at det ikke i sig selv kan anses som en nyttiggørelse af affaldet, at dette afbrændes i K ApS forbrændingsanlæg, og at varmen fra anlægget anvendes i produktionen af

spånplader. Landsretten har herved – ligesom byrettens flertal – lagt vægt på, at det af affaldsbekendtgørelsens bilag 5B, punkt R1, og noten hertil fremgår, at brændsel eller andre midler til energifremstilling kan være en form for nyttiggørelse, men at dette alene gælder for forbrændingsanlæg til kommunalt fast affald, og kun hvis konkrete mindsteværdier til energieffektivitet opnås.

Da brændselsfraktionerne A4 og S2 ikke har gennemgået en nyttiggørelsesoperation, hvorved betingelsen i § 4, stk. 5, nr. 1, er opfyldt, kan affaldsfasen allerede af denne grund ikke anses for at være ophørt. Da betingelserne i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5, er kumulative, er der herefter ikke anledning til at tage stilling til, om fraktionerne i øvrigt opfylder betingelserne i affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 5.

Landsretten tiltræder således, som anført af byrettens flertal, at Syddjurs Kommune med rette har truffet afgørelse om, at brændselsfraktionerne A4 og S2 er affald.

Herefter, og da K ApS ikke har godtgjort, at brændselsfraktionerne opfylder betingelserne for at kunne anses som lovlige biprodukter, herunder at fraktionerne lever op til alle relevante krav til produkt-, miljø- og sundhedsbeskyttelse for brændsel, og ikke vil få generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed, jf. affaldsbekendtgørelsens § 2, stk. 2, stadfæster landsretten byrettens afgørelse, hvorefter Syddjurs Kommunes frifindelsespåstand er taget til følge.

Syddjurs Kommune har vedrørende de af byretten tilkendte sagsomkostninger nedlagt påstand om, at kommunen tilkendes et højere beløb end 125.000 kr.

Landsretten lægger efter oplysningerne i sagen til grund, at sagens værdi udgør 7.511.313 kr.

Under hensyn til sagens værdi, omfang og forløb i byretten finder landsretten, at det beløb, som K ApS skal betale i sagsomkostninger til Syddjurs Kommune til dækning af advokatbistand inkl. moms passende kan forhøjes med 125.000 kr. til i alt 250.000 kr. K ApS skal således i yderligere sagsomkostninger for byretten betale 125.000 kr. til Syddjurs Kommune

Med den anførte ændring vedrørende sagsomkostningerne stadfæster landsretten dommen.

Efter sagens udfald skal K ApS i sagsomkostninger for landsretten betale 252.043,95 kr. til Syddjurs Kommune. 250.000 kr. er til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms, og 2.043,95 kr. er til dækning af udgifter til vidneførsel. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til dæk-

ning af advokatomkostninger taget hensyn til sagens omfang og forløb, herunder hovedforhandlingens varighed.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at K ApS inden 14 dage i yderligere sagsomkostninger for byretten skal betale 125.000 kr. til Syddjurs Kommune

I sagsomkostninger for landsretten skal K ApS inden 14 dage betale 252.043,95 kr. til Syddjurs Kommune.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.